Anexă la H.C.L. Sector 5 nr. 53 /31.03.2025

STRATEGIA CULTURALĂ A SECTORULUI 5
PENTRU PERIOADA 2024-2028- 58 FILE

PREȘEDINTE DE ȘEDINȚĂ,
MIHAELA GORNEANU

Strategia Culturală a Sectorului 5 2024 - 2028

1/ Preambul

O definiție a conceptului de "cultură" cu care să putem opera:

Cultura
- reprezintă o formă de potențare a creativității, cultivând diversitatea formelor de expresie și a valorilor identitare,
- pune în circulație idei, bunuri cu valoare simbolică și materială,
- promovează norme de comportament și structurează aspirații individuale și societale,
- contribuie, în mod egal, la educarea tuturor categoriilor de cetățeni.

Viziunea este modelată conceptual de o abordare liberală privind rolul consumului cultural. Conform acesteia, consumul cultural în spațiul public exercită un rol transformator și emancipator asupra cetățenilor, oferind posibilitatea de a acumula diferite forme de capital, fie cultural - așa cum a fost el definit de către Pierre Bourdieu, drept bagaj educațional și informațional care oferă un avantaj în atingerea unui statut mai înalt în societate, intelectual - incluzând creativitatea și capacitatea de inovație, ori relațional - însumând imaginea construită și relațiile sociale clădite în timp.

Pornind deci de la această viziune, este important să identificăm și abordăm nevoile culturale ale comunității generând astfel proiecte, manifestări și activități culturale locale care să contribuie la facilitarea exprimării artistice în rândul membrilor comunității, la susținerea dezvoltării gândirii critice și a spiritului lor estetic, la hrănirea curiozității intelectuale și a interesului de a cunoaște și înțelege. Primăria Sectorului 5 va urmări să devină un catalizator cultural comunitar – susținând atât dezvoltarea individuală, cât și formarea și consolidarea unei identități culturale locale. În acest sens, principiile directoare or fi următoarele:

Protejarea patrimoniului cultural (material și intangibil) al comunității reprezentate, susținând în același timp reconstrucția identitară, conștientizarea și perpetuarea valorilor sociale și culturale. În baza acestui principiu se va avea în vedere atât protejarea și punerea în valoare a elementelor de moștenire culturală, sprijinirea expresiilor artistice noi, a creației contemporane, cât și susținerea și promovarea identității sociale;

Promovarea interacțiunii culturale între grupuri diferite provenind atât din interiorul, dar mai ales din exteriorul comunității în vederea susținerii toleranței culturale, a dialogului și a solidarității și cultivării spiritului civic;

Protejarea și susținerea libertății de creație, înțeleasă ca drept la exprimare artistică (materializarea într-o formă artistică a unei opinii/ poziționări față de anumite lucruri/ fapte/ acțiuni), în conformitate cu art. 33 al Constituției României și a normelor internaționale, pentru perfecționarea și formarea tinerilor în domeniile artistice și asigurarea performanței în creativitate, cultură și educație, dar și pentru validarea expresivității artistice și dezvoltarea culturală și artistică multivalentă;

Susținerea accesului liber și a oportunităților egale la cultură, oferind condițiile necesare însușirii valorilor, exprimării artistice libere și participării la manifestări și programe culturale, de dezvoltare, creative și educaționale, crescând gradul de acces și participarea cetățenilor la viața culturală.

Principii orizontale

Implementarea strategiei se va realiza ținând cont de o serie de principii orizontale. Acestea vor fi reflectate atât în structurarea generală a planurilor de acțiune anuale și a structurării bugetului, cât și în proiectarea măsurilor și/sau proiectelor realizate în contextul strategiei.

Incluziunea: strategia încurajează asigurarea incluziunii în cadrul activităților realizate sub egida strategiei, inclusiv prin asigurarea accesibilității pentru persoane cu dizabilități și servicii complementare pentru locuitorii aparținând grupurilor vulnerabile sau necesare pentru accesul acestora la activități.

Sprijinirea artiștilor locali: strategia va lua în calcul asigurarea accesului la finanțări adecvate și resurse necesare pentru dezvoltarea proiectelor lor. Vor fi create ateliere și spații de producție accesibile, precum și galerii pentru expoziții, facilitând astfel activitatea artistică. Programele de formare profesională și mentorat vor ajuta artiștii să-și dezvolte competențele artistice și antreprenoriale. Platformele de colaborare și evenimentele de networking vor încuraja schimbul de idei și colaborările între artiști.

Participarea comunității: strategia va porni de la situația curentă: existența parcurilor și a piețelor care pot fi folosite ca infrastructură culturală; necesitatea programelor culturale incluzive ce vor asigura accesul tuturor locuitorilor, indiferent de vârstă sau statut social, la activități culturale variate. Sunt necesare consultările publice și proiectele de artă participativă ce vor încuraja locuitorii să contribuie activ la viața culturală a comunității.

Dezvoltarea durabilă: strategia încurajează realizarea tuturor măsurilor având în vedere impactul asupra mediului, inclusiv prin folosirea de materiale reciclabile, reciclare, includerea de exerciții de reflecție referitoare la mediu, informarea și conștientizarea referitoare la provocările legate de poluare și de criza climatică.

Autenticitatea: autenticitatea presupune orientarea reală a măsurilor pe producerea unui impact relevant ținând cont de contextul, interesul și nevoile reale ale locuitorilor.

Impactul și relevanța pe termen lung: măsurile implementate vor avea în vedere transformările actuale ale societății și cele care pot fi preconizate și vor fi construite astfel încât să îmbunătățească accesul publicului larg la cultură.

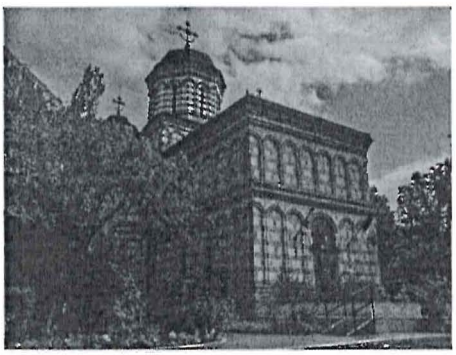
2/ Context general

2.1. Istoric

Sectorul 5 reuneşte o populaţie totală de aproximativ 299.056 de locuitori, rezidenţi în 6 cartiere: Cotroceni, 13 Septembrie, Rahova, Sălaj, Ferentari şi Ghencea. Fiecare dintre acestea se distinge însă prin nevoi, probleme şi resurse diferite precum şi prin atitudini şi percepţii conflictuale ale comunităţilor cu privire la spaţiile urbane publice corespondente cartierelor, la ethosul acestora, istoriile colective şi reperele identitare asociate cu spaţiul fizic.

Monumentul Eroilor Patriei

Ansamblul Mănăstirii Mihai Vodă

Dimitrie Bolintineanu

Victor Babeş

Parcul Davila

Monumentul Eroilor Pompieri

Moscheea Carol - Hunchiar

Piaţa Francofoniei

2.1.1. Cartierul Cotroceni

Precedat administrativ de un sat împărtăşind acelaşi nume şi atestat documentar din perioada domniei lui Mihai Viteazul într-un hrisov domnesc din 1614, istoria cartierului bucureştean se cristalizează odată cu refugierea Logofătului Şerban Cantacuzino în anul 1678 în Pădurea Cotrocenilor, aflată în apropierea satului. În semn de apreciere pentru localnici şi pentru locul care îi tăinuise prezenţa, logofătul - în proprietatea căruia intră şi satul în anul 1679 (parte oferită de către domnitorul Gheorghe Ghica şi parte dobândită prin cumpărări succesive) - ridică între anii 1680 şi 1682, în locul vechiului schit din lemn, o nouă mănăstire, case ecumeneşti şi chilii precum şi un palat domnesc.

De-a lungul istoriei complexul Cotroceni devine amplasamentul unora dintre cele mai importante evenimente istorice ale României moderne, precum hotărârea părăsirii statutului de ţară neutră în anul 1916 şi alăturarea la grupului Antantei (Franţa, Rusia, Marea Britanie) şi semnarea în 1918 a tratatului de pace (Pacea de la Bucureşti) cu Imperiul German şi Austro-Ungaria.

Devenind pe rând casă domnească, reşedinţa regalităţii, respectiv a administraţiei prezidenţiale după anul 1991, complexul Cotroceni a condus şi la dezvoltarea în timp şi la extinderea cartierului, acesta atrăgând şi reunind de-a lungul timpului rezidenţi care au avut un impact major în ştiinţa şi arta românească precum medicul şi farmacistul Carol Davila, sculptorul Oscar Han, criticul şi istoricul literar Eugen Lovinescu, biologul şi speologul Emil Racoviţă, ori poetul şi prozatorul Ion Minulescu.

Pe lângă ansamblul Cotroceni însă, cartierul mai gazduieşte şi alte repere importante precum Universitatea de Medicină şi Farmacie Carol Davila (pe proprietatea medicului Carol Davila dezvoltându-se de altfel mare parte a cartierului), Grădina Botanică „Dimitrie Brândză" şi o serie de parcuri - Eroilor, Municipal, Romniceanu, Parcul cu Platani din cadrul Arenelor, Ana Davila şi Elefterie - care acoperă circa jumătate din suprafaţa sa, plasându-l în rândul celor mai verzi cartiere din capitală. Cele 4 muzee (Muzeul Național Cotroceni, Casa Memorială Liviu Rebreanu, Casa Memorială Ion Minulescu și Muzeul Memorial Dimitrie și Aurelia Ghiață), cinematograful Glendale (unul din puținele cinematografe de cartier ale Bucureștiului), numeroasele ceainării, restaurante și galerii de artă facilitează împreună cu restul spațiilor publice derularea de numeroase activități sociale și nutrirea sentimentului de comunitate. Arhitectura sa deosebită care definește această parte a Bucureștiului drept cea mai condensată expresie a stilului neo-românesc și importanța istorică a acestui cartier ce a găzduit numeroase evenimente istorice, culturale și sociale care au definit traiectoria de dezvoltare a unei întregi națiuni pot fi definite drept cei mai importanți factori mobilizatori care au reunit rezidenții cartierului într-o comunitate bine închegată. Însă acești factori reprezintă doar unul din imboldurile care au susținut procesul de definire a unei identități comune.

Începând cu anul 2015, expresia mobilizării acestei comunități s-a cristalizat prin formarea grupului de inițiativă InCotroceni - Oameni, Idei, Povești, format din cetățeni interesați în a crește calitatea vieții rezidenților din cartier, în a susține și promova comunitatea prin activități de advocacy și evenimente culturale și în a consolida rolul societății civile în deciziile de politici publice locale ale autorităților. În acest sens, grupul de inițiativă a organizat cu regularitate Ziua Cartierului Cotroceni, eveniment menit să reitereze valorile comune împărtășite de membrii comunității, să sărbătorească istoria, reperele culturale și expresiile artistice ale zonei, precum și să exploreze definirea liniilor de dezvoltare ale cartierului. Mai mult, grupul a avut un rol important în susținerea respectării arhitecturii cartierului la momente cheie (solicitând prin petiții acest lucru în timpul derulării lucrărilor

de modernizare a rețelei de distribuție de electricitate) și în derularea de intervenții pentru îmbunătățirea situației spațiilor verzi (prin realizarea unei cartografieri a spațiilor ce necesită a fi recondiționate, plantarea de copaci tineri în alveolele de pe aliniamentul stradal și solicitarea către autoritățile publice pentru îmbunătățirea a peste 200 de spații verzi). Cu sprijinul acestora de altfel a fost realizată sondarea rezidenților cartierului Cotroceni pentru studiul asupra nevoilor culturale ale comunității. Acest demers a conturat în primul rând portretul socio-cultural al unei părți reprezentative din rezidenții cartierului, activitățile de petrecere a timpului liber cel mai des menționate în rândul acestora fiind lectura, participarea la concerte, piese de teatru, filme, activitățile sportive precum tenisul de masă, plimbările cu bicicleta, yoga, alergarea și badminton, fotografia și vizitarea muzeelor din zonă. Totodată, studiul a facilitat și identificarea nevoilor rezidenților cu privire la infrastructura culturală, precum și tipul de activități recreative pe care aceștia doresc să le poată efectua. În acest sens, în privința accesului la infrastructura locală, rezidenții zonei au plasat un accent deosebit asupra imposibilității utilizării arenelor BNR în vederea practicării de activități sportive, au menționat necesitatea reamenajării parcurilor Elefterie, Romniceanu, Ana Davila și Eroilor și nevoia creșterii numărului de biblioteci de cartier. Între cele mai des menționate activități de petrecere a timpului liber s-au numărat concertele de muzică (clasică și jazz fiind în topul preferințelor), evenimente de pictură, festivaluri de teatru și proiecții de film în aer liber, organizarea de tururi ghidate, de diferite cursuri pentru copii și tineri și de activități de voluntariat în beneficiul comunității. Activitățile sportive au fost de asemenea semnalate ca fiind importante, organizarea de maratoane, curse de ciclism, campionate de minifotbal și de competiții de tenis fiind sugerate în mod recurent.

2.1.2. Cartierele 13 Septembrie și Ghencea

În partea de sud a sectorului 5 se întinde cartierul 13 Septembrie delimitat la est de B-dul Libertății, la vest de Drumul Sării, la nord de Palatul Parlamentului și Piața Răzoare, iar la sud de Piața Chirigiu. Numele cartierului este dat de cea mai importantă arteră a sa, Calea 13 Septembrie și amintește de bătălia din Dealul Spirii (locul unde este azi amplasat Palatul Parlamentului), din 13 septembrie 1848, când pompierii români, conduși de căpitanul Pavel Zăgănescu, au reușit să respingă atacul trupelor otomane ale lui Kerim Pașa, venite să înăbușe Revoluția de la 1848.

Reperele cele mai cunoscute din această zonă includ Palatul Parlamentului, Spitalul „Th. Burghele" (cunoscut și drept Spitalul Panduri), clădirea hotelului JW Marriott și monumentul Eroilor Pompieri - statuie executată de către sculptorul Wladimir Hegel și inaugurată în 1901 în cinstea eroilor pompieri care au luptat împotriva trupelor otomane. Monumentul a fost inițial amplasat pe Dealul Spirii urmând a fi dezafectat în 1984 în timpul construcției Palatului Parlamentului. La 13 septembrie 1990 acesta a fost mutat la o adresă nouă - în fața Hotelului JW Marriott fiind înscrisă în Lista monumentelor istorice 2010 - Municipiul București, sub numele de Monumentul pompierilor din Dealul Spirii. Clădirea aflată în spatele acestui monument a fost inițial construită în timpul regimului comunist, făcând parte din ansamblul arhitectural care înconjura actualul Palat al Parlamentului, proiect arhitectural care a presupus relocarea a peste 40.000 de oameni din întreaga zonă pentru a găzdui Palatul Parlamentului - denumit la construcție Casa Republicii, Ministerul Apărării Naționale, Casa Radio, Hotelul Marriott - denumit la construcție Casa de Oaspeți, Casa Academiei Române, Parcul Izvor și Bulevardul Unirii - denumită la construcție Bulevardul Victoria Socialismului.

Palatul Parlamentului, construcție începută în anul 1984 la ordinele lui Nicolae Ceușescu și inaugurată în anul 1997 a presupus în primă fază un amplu proces de reconfigurare urbanistică. La sfârșitul acestuia, fostul cartier Uranus, întins pe aproape 7 kilometri pătrați și cuprinzând mai bine de 9.000 de clădiri, a fost complet demolat, între cele mai importante monumente dărâmate numărându-se Mănăstirea Văcărești, Spitalul Brâncovenesc, Stadionul Republicii și Arhiva Națională. În prezent, clădirea deține trei recorduri mondiale, fiind a doua mare clădire administrativă pentru uz civil ca suprafață din lume (de 360.000 de metri pătrați, opt niveluri sub pământ și 12 deasupra), a treia mare clădire din lume din punct de vedere al volumului său și cea mai scumpă clădire administrativă din lume, cu o evaluare în anul 2006 de 4 miliarde de euro.

Spitalul Panduri a fost construit în anul 1942 de către Congregația Sf. Iosif din Munchen - o congregație de călugărițe catolice și administrat începând cu anul 1948 și până în anul 1974 de către profesorul Theodor Burghele, reputat medic chirurg și urolog, membru titular și președinte al Academiei Române. Spitalul este cunoscut pentru contribuții importante de-a lungul timpului în chirurgie cardio-vasculară experimentală și în urologie, aici realizându-se de altfel prima hemodializă din țară și din sud-estul Europei.

În ciuda reputației ansamblului clădirii Parlamentului, cartierul nu se distinge însă printr-o infrastructură culturală și de timp liber foarte bogată, ne-existând pe raza sa parcuri, având un singur muzeu - cel găzduit de Palatul Parlamentului, anume Muzeul Național de Artă Contemporană. Există un singur cinematograf, respectiv cinematograful în aer liber Uranus144, amplasat în spațiul generos al fostului ansamblu al Vămii Antrepozite București care funcționează doar vara. Clădirea fostei Burse a Mărfurilor din același ansamblu al vămii - poate cea mai interesantă grație arhitecturii sale (fiind proiectată de Anghel Saligny și Giulio Magni) a fost renovată în perioada 2006-2008, fiind în prezent un spațiu de evenimente și expoziții care funcționează sub numele de The Ark.

Învecinat cu Drumul Taberei și Rahova, cartierul Ghencea a fost denumit astfel după mahalaua Ghencea, menționată pe harta realizată de A. Borroczyn în 1852. Denumirea cartierului este de origine turcă, termenul de „Ghenci-aga" fiind atribuit conducătorului soldaților mercenari de origine greacă, sârbă și albaneză din garda domnească. Teritoriul actualului cartier a fost înglobat în suprafața capitalei relativ târziu - în 1950 când a fost demarată și construcția blocurilor din zonă precum și a fabricilor de textile și de plastic „Tricodava" și „Munplast", până atunci zona făcând parte din comuna Lupești. Similar situației cartierului 13 Septembrie, infrastructura culturală a cartierului Ghencea este precară, lipsind cinematografele, parcurile, muzeele și galeriile de artă. În zonă există însă Centrul Cultural „Octavian Goga" care înglobează filiala „Ion Luca Caragiale" a Bibliotecii Metropolitane care dispune de 2 săli de lectură și peste 17.000 materiale de documentare (cărți, dicționare, albume, enciclopedii, CD-uri și DVD-uri), filiala pentru copii „George Călinescu" și sala multifuncțională „Grigore Moisil".

În ceea ce privește profilul cultural al rezidenților celor două cartiere, un studiu realizat în luna martie a anului 2017 de către Centrul Cultural și de Tineret „Ștefan Iordache" cu privire la nevoile culturale ale populației Sectorului 5 a relevat că majoritatea respondenților sunt interesați să participe la concerte în aer liber, piese de teatru, la târguri tradiționale, proiecții de film și expoziții. Totodată, rezidenții respondenți au subliniat importanța organizării de ateliere gratuite pentru copii de actorie, pictură și canto și de cursuri de limbi străine și meserii. Nu în ultimul rând, o treime din cei peste 700 de respondenți au sugerat și organizarea de activități sportive precum cursuri de karate, șah, înot, oină și handbal subliniind lipsa spațiilor adecvate în cartierul lor.

2.1.3. Cartierele Rahova și Ferentari

Cartierul este delimitat la vest de Șoseaua Antiaeriană și de Drumul Sării, la nord de Șoseaua Panduri și Calea 13 Septembrie, la est de Șoseaua Viilor, Bulevardul George Coșbuc și Șoseaua Sălaj, iar la sud de periferia Bucureștiului. Calea Rahovei a fost una dintre cele cinci mari artere ale Bucureștiului, cunoscută la 1800 drept Podul Calicilor (prin pod înțelegându-se drum principal cu pavaj de lemn, iar calicul reprezentând o persoană cu handicap), zona fiind în mare parte locuită de persoane sărace suferind de diferite dizabilități. După ce Constantin Brâncoveanu a început să dăruiască boierilor parcele în mahalaua Calicilor și aceștia au început construcția de clădiri de-a lungul căii, foștii rezidenți s-au văzut împinși spre marginea zonei, iar denumirea drumului a fost schimbată pentru a reflecta noua situație mai întâi în Podul Caliței, apoi în Calea Craiovei, iar după 1878 în Calea Rahovei, amintind de Războiul de Independență.

În timpul domniei regelui Carol I, cartierul a cunoscut o perioadă de puternică dezvoltare industrială, fiind construite Fabricile de Chibrituri și de Timbre, Fabrica de Bere Bragadiru, Fabrica de Încălțăminte Millet, Marile Antrepozite Comunale și Vulcan – Fabrica de Mașini. Acest avânt a fost generat în cea mai mare parte de finalizarea căii ferate care asigura legătura Bucureștiului cu portul Giurgiu (proiect realizat de către concesionarii englezi Barkley și Stainforth). Bună parte dintre aceste fabrici păstrează și azi - în stare de conservare precară însă - cea mai mare parte a construcțiilor existente pe amplasament în perioada interbelică, hale și corpuri cu valoare arhitecturală și istorică. Dacă de pildă Fabrica de Chibrituri, inaugurată în anul 1879 și naționalizată în două etape (prima în anul 1887 și cea de-a doua în anul 1948) a continuat să funcționeze până în anul 2000, în prezent proprietatea fiind privată și închiriată pe porțiuni pentru diferite activități ca de pildă mici ateliere de producție, birouri și service auto, Fabrica de Timbre, inaugurată în anul 1872 continuă să funcționeze și azi, aceasta fiind în ultimii ani retehnologizată pentru a corespunde cerințelor actuale din domeniu. Însă în ciuda istoriei bogate a acestor clădiri - relevante pentru perioada de boom industrial național - niciuna dintre acestea nu este deschisă publicului sau putând fi vizitată în baza unui program ghidat atare dezvoltat pentru prezentarea istoricului acestora. Fabrica de Bere Bragadiru de asemenea împărtășește o istorie similară, aceasta fiind înființată la sfârșitul secolului al XIX-lea de către negustorul Dumitru Marinescu Bragadiru, toate clădirile industriale care formau fabrica, palatul și casele din vecinătatea acesteia fiind proiectate de către o firmă germană, al cărui arhitect era Anton Schuckerl. La 1901 de pildă, fabrica era dotată cu mașini cu abur de 120 de cai putere, iar producția zilnică se ridica la 12.000 de litri de bere realizate de numai 60 de lucrători. Clădirea este în ruină, părți din acoperiș colapsând. Palatul Bragadiru însă, parte din același ansamblu este în prezent renovat după ce, în anul 2013 proprietarii de drept au reintrat în posesia clădirii, reamenajând palatul pentru desfășurarea de evenimente private. Eleganta clădire construită în stil eclectic, a fost ridicată în anul 1895 ca berărie și sală de spectacole pentru serbarea unor evenimente ale fabricii sau chiar ale familiilor lucrătorilor. Palatul se remarcă atât printr-o arhitectură și decorațiuni armonioase, cât și prin dimensiuni impunătoare. Este compus dintr-o sală de bal, o bibliotecă, o popicărie și numeroase camere, magazine și birouri care funcționau la parter.

Structura cartierului Rahova reflectă o ruptură vizuală care separă pe de o parte zona de case a cartierului de cea de blocuri, accentuând etapele diferite de dezvoltare a orașului. Începutul secolului XX marchează înglobarea zonei de până la actuala Piață Chirigiu în peisajul urban al capitalei, însă industrializarea incipientă care a adus cu sine un val de noi locuitori, proveniți din satele din apropiere a dus la perpetuarea unui mod de viață semi-

urban. Absența infrastructurii de bază (canalizare), precum și prezența unui penitenciar i-a menținut acest statut până spre anii `60, sporind-i chiar notorietatea de zonă rău famată.

Până la 1980, suprafața cartierului era în cea mai mare parte ocupat de case mici, specifice cartierelor mărginașe, după acest moment debutând proiectul de construire a Centrului Civic și al Casei Poporului, iar zona cunoscând o transformare radicală prin ridicarea de blocuri și inaugurarea în 1999 a primului și singurului spațiu verde al zonei, Parcul Sebastian (Parcul Pecineaga fiind în prezent retrocedat). Bucăți din cartierul vechi se mai pot întrezări în zona străzilor perpendiculare pe actuala Calea Rahovei. Însă în multe cazuri, în casele și blocurile din zonă au fost mutate în timpul regimului comunist, în regim de locuință cu chirie, numeroase familii sărace, multe din zone rurale sau din comunități de romi. Mai mult, după anul 1989 și în special după intrarea în vigoare a primei legi a retrocedării în anul 1995, situația locativă a fost din nou afectată, unii chiriași reușind să își cumpere apartamentele, în timp ce alții au continuat să ocupe spațiile fără drept riscând evacuarea.

Cartierele Ferentari și Rahova constituie zonele cu cele mai accentuate caracteristici de segregare socio-economică și etnică din întreg Bucureștiul, fiind recunoscute ca atare în mentalul colectiv și intrate în folclorul urban ca simboluri ale ghettoizării, delicvenței, violenței șamd.

Cartierul Ferentari este declarat ca fiind zonă urbană marginalizată – ZUM – zonă urbană ce acumulează dezavantaje din perspectiva capitalului uman, ocupării forței de muncă și a locuirii. Ferentari este o zonă intraurbană, săracă, izolată din punct de vedere social. ZUM Ferentari este considerată o adevărată pungă de excluziune socială care concentrează persoane cu nivel scăzut de capital uman (nivel scăzut de educație, stare precară de sănătate, număr ridicat de copii), cu nivel scăzut de ocupare în sectorul formal și condiții precare de locuire adevărate „focare de infecție", ignorate de experții în sănătate. Puternica stigmatizare cu care este asociată această zonă, pe lângă lipsa sau slaba calitate a serviciilor (educație, sănătate, infrastructură) reduc drastic șansele populației de a scăpa de sărăcie.

Problemele principale ale cartierului Ferentari sunt: condițiile de locuire insalubre, infrastructura tehnico-edilitară deficitară, lipsa actelor de identitate, un număr important de persoane care locuiesc fără forme legale, nivel de instruire scăzut care conduce la acces redus pe piața forței de muncă, lipsa locurilor de muncă, lipsa asigurărilor medicale Aceste stereotipuri contribuie la perpetuarea unor atitudini și comportamente, atât la nivel individual cât și instituțional, care întăresc factorii sociale și economici negativi care afectează locuitorii acestor zone.

Infrastructura culturală poate fi considerată în cel mai bun caz limitată, cartierul având o filială a Bibliotecii Metropolitane, Biblioteca „Tudor Arghezi" și un cinematograf (Movie Theater Happy Cinema). Pe raza cartierului nu există însă muzee, galerii, săli de spectacole sau teatru. Cu toate acestea în baza civismului și a dorinței de a depăși statutul de zonă dezavantajată cultural, începând cu anul 2007 s-a dezvoltat Centrul Comunitar pentru Educație și Artă Activă Rahova-Uranus care a derulat în timp o serie de proiecte precum Inițiativa Ofensiva Generozității prin care artiști implicați în derularea proiectului și-au asumat rolul de mediatori între comunitatea Rahova-Uranus și autoritățile locale, generând spații de dezbatere publică pe tema evacuării și a soluțiilor pe termen mediu și lung ale Primăriei Sectorului 5.

În ceea ce privește consumul cultural în această zonă, rezultatele studiului realizat în anul 2007 coroborat cu analiza CeRe relevă faptul că practicile de consum cultural și nevoile în acest sens sunt strâns legate de percepțiile negative ale rezidenților cu privire la cartierele din care fac parte. Astfel, consumul cultural este unul secundar, nevoile primare (hrană, adăpost, siguranță) primând și chiar determinând structura nevoilor culturale. Problema locuirii, a curățeniei spațiilor publice, a lipsei locurilor de muncă și a absenței locuințelor sociale s-a reflectat în nevoile identificate de către respondenții anchetelor menționate anterior, aceștia menționând necesitatea dezvoltării de parcuri amplasate mai aproape de casele lor curate și dotate cu spații de joacă pentru mai multe categorii de vârstă (nu doar pentru copiii foarte mici), crearea unui centru sportiv și cultural care să desfășoare activități în mod gratuit pentru toate categoriile de vârstă și organizarea de proiecții de filme în aer liber și de concerte.

Atunci când li s-a oferit situația ipotetică a dezafectării fabricilor din zonă, majoritatea respondenților au asociat destinația terenurilor astfel eliberate cu dezvoltarea unui complex comercial de tip Mall, această opțiune fiind aleasă în baza valențelor funcționale - de a reuni spații de petrecere a tipului liber, spații publice destinate socializării și magazine. Procesul de identificare a celor mai des menționate activități de timp liber a relevat de asemenea câteva aspecte importante în creionarea profilul cultural al rezidenților din aceste cartiere. Astfel, în cazul ambelor zone, respondenții identifică opțiunile disponibile de petrecere a timpului liber și de consum cultural în afara spațiului arondat acestora.

2.2. Demografie

Conform recensământului realizat la nivel național în 2022, populația București Sectorul 5 este de 240,288 de locuitori. Față de recensământul din 2011, populația București Sectorul 5 a scăzut cu 31,287 de locuitori, ceea ce reprezintă o scădere de 11.52% a numărului de locuitori.

Sectorul 5 este al doilea cel mai puțin populat sector din București, după Sectorul 1 (217.367 de locuitori). Sectorul 3 este sectorul cu cea mai numeroasă populație - 374.737 de locuitori. Pe de altă parte, scăderea populației din Sectorul 5, din ultimii 10 ani, este una semnificativă, doar sectorul 2 având o scădere mai mare (-54.863 de locuitori).

În timp ce cartierul Rahova figurează ca fiind cel mai aglomerat cartier din sector, cartierul Cotroceni se situează pe ultimele poziții în rândul cartierelor cu aglomerație urbană din Sectorul 5.

2.3. Infrastructură culturală

Definirea infrastructurii culturale: infrastructura culturală include clădirile, structurile și locurile în care se produce sau se consumă cultură.

Sectorul 5 produce cultură într-un număr foarte mic de spații destinate acestui lucru și într-o proporție multa mai mare în spații improvizate sau cu alte destinații. Mai mult, spațiile culturale dedicate sunt concentrate în extremitatea nordică a sectorului 5, în zona centrală a Bucureștiului.

Consumul public de cultură se face în general în piețe, parcuri, baruri/ terase și apoi în puținele muzee, galerii, teatre sau cinematografe, biblioteci, situri culturale istorice și spații publice pentru prezentare culturală.

În cartografierea zonei, strategia identifică și evidențiază infrastructura culturală semnificativă care există în zonă, vezi Anexa 1 - Lista spațiilor culturale sau potențial culturale din Sectorul 5

2.4. Instituţii, organizaţii, grupuri informale care se adresează comunităţii

De-a lungul timpului, în Sectorul 5 s-au derulat diverse proiecte sociale și culturale de interes pentru comunitatea locală, respectiv:

Asociația CEDCA a derulat în perioada 2023-2024 în parteneriat cu Asociația Ferentari și artista norvegiană Lisse Wulff proiectul Studiourile Ferentari Showcase. Tinerii din cartier prezintă ce au produs mai bun în ultimul an: două spectacole de teatru, concerte cu muzică live pe ritmuri de darabană şi beat-uri electronice şi două instalaţii de artă.

Asociația Culturală Daria, în colaborare I.S.M.B. și R.A.D.E.F. și cu sprijinul Primăriei Sectorului 5, a derulat acțiuni menite să promoveze valorile artistice prin intermediul celor mai reprezentative filme românești în rândul elevilor din patru unități de învățământ preuniversitar din Sectorul 5.

Asociația Culturală Metropolis organizează în 2024 a 11-a ediția Blakanik Fest în Grădina Uranus (strada Uranus 144).Balkanik Festival este unul dintre cele mai vibrante și autentice festivaluri de world music din Europa, iar Grădina Uranus a fost locul în care festivalul s-a consacrat.

Asociația ÎnCotroceni – Oameni, Idei, Povești și-a propus să facă din Cotroceni un spațiu mai bun de locuire, un cartier mai primitor și mai armonios, în care calitatea vieții să crească. Scopul asociației îl constituie dezvoltarea, promovarea și sprijinirea comunității din cartierul Cotroceni și a identității acestuia, pe direcții de acțiune: (I) social – cultural și (II) arhitectură, urbanism și infrastructură.

Asociația Playhood/ Studiourile Ferentari a coagulat o comunitate de tineri care combină educația cu artele de tot felul: teatru, ateliere de montaj video, producție audio, scriere creativă, storytelling sau activități personalizate de mentorat. Împreună urmăresc dezvoltarea abilităților de bază ca cititul, scrisul, gândirea critică, alături de educația digitală cu aplicabilitate în artele vizuale și ale spectacolului.

Asociația Sfântul Stelian cu sprijinul Primăriei Sectorului 5, a derulat acțiuni în domeniul educației incluzive și non-discriminării în cadrul Școlilor din Sectorul 5.

Centru de Resurse în Fotografie a organizat în perioada 2016-2021 Festivalul de Fotografie "Walk & Shoot". În cadrul evenimentului au avut loc ateliere foto, dezbateri publice despre fotografie și provocările din domeniu, expoziții despre diversitate pe scena artelor performative, precum și un concept store cu printuri de autor semnate de artiştii colaboratori ai programului.

Centrul Romilor pentru Politici Publice Sastipen, în colaborare cu Primăria Sectorului 5, a dezvoltat un program de asistență psiho-medico-socială adresat cetățenilor romi și ne-romi din Sectorul 5 aflați în dificultate.

Fundația Amfiteatru a organizat în 2022 "Zilele Caleido", eveniment ce a grupat spectacole de teatru, concerte, DJ și ateliere de educație, creație, meșteșuguri și gastronomie în Ferentari. Evenimentul a fost deschis tuturor bucureștenilor interesați să cunoască realitatea autentică și diversitatea culturii rome, precum și adulților și copiilor din comunitatea din Ferentari, scopul acestuia fiind acela de a crește coeziunea socială în Ferentari.

Fundația "Căminul Filip" asigură asistență și sprijin copiilor de etnie romă din Sectorul 5 prin intermediul activităților derulate în cadrul centrului său de zi.

Salvați Copiii, cu sprijinul Primăriei Sectorului 5, a organizat din anul 2010 acțiuni de informare și promovare ale drepturilor copiilor, prin crearea unui spațiu de informare și organizarea unei expoziții de fotografie găzduite de Primărie.

Policy Center for Roma and Minorities este una dintre cele mai active organizații ce a derulat de-a lungul timpului peste 20 de proiecte adresate comunității Sectorului 5, dintre care amintim: "Clubul de Educație Alternativă" (cu implicarea tinerilor, părinților și profesorilor din cartierul Ferentari), "Clubul Mamelor" (adresat femeilor din cartierul Ferentari), "Povestiri din curtea școlii", "Educație pentru schimbare".

unteatru - cel mai important și premiat teatru independent din România a activat 6 ani în sectorul 5 (pe strada Sfinții Apostoli. Din 2024 teatrul și-a încetat activitatea în acest spațiu din cauza costurilor cu chiria.

World Vision România a derulat, în unitățile de învățământ din Sectorul 5, acțiuni vizând conștientizarea rolului cărții și al bibliotecii în viața elevilor, prin distribuirea de manuale, compendii, materiale informative.

La acest capitol sunt de menționat și acțiunile întreprinse de către Primăria Sectorului 5 de-a lungul anilor: sprijinirea trupei de teatru, organizarea de târguri de meșteșuguri și de iarnă, sprijinirea de festivaluri de teatru și muzică.

2.5. Obiective turistice și de interes din Sectorul 5

Palatul Parlamentului

Actualul Palat al Parlamentului a intrat în Cartea Recordurilor de trei ori, dar pentru a putea fi construit, un cartier întreg a fost ras de pe fața pământului. Nici astăzi construcția nu este finalizată integral.

Nicolae Ceaușescu și-a dorit o clădire imensă, sigură și rezistentă, așa că a preluat planurile lui Carol al II-lea, care a vrut să construiască în 1935 clădirea Camerei Deputaților. Casa Poporului a fost construită pe fostul Deal al Spirii.

Între 1978 și 1979, a avut loc concursul pentru cel mai impresionant plan de construcție. În așteptarea rezultatului concursului, în anul 1980 s-a început demolarea cartierului Uranus pentru a face loc noii construcții. S-au demolat aproximativ șapte kilometri pătrați, peste 9.000 de clădiri și au fost mutate 40.000 de persoane. Printre clădirile dărâmate s-au numărat și Mânăstirea Văcărești, Spitalul Brâncovenesc, Stadionul Republicii și Arhiva Națională. O parte din strada Uranus mai există și astăzi sub Casa Poporului.
După patru ani de la demararea concursului, câștigătoarea a fost Anca Petrescu, o tânără arhitectă de numai 28 de ani. Prima piatră de temelie a fost așezată pe 25 iunie 1984.

La construcția imensei clădiri au participat aproximativ 200 de arhitecți conduși de Anca Petrescu și aproximativ 20.000 de muncitori care lucrau în trei schimburi, șapte zile pe săptămână.

În timpul construcției au avut loc 27 de accidente mortale și de fiecare dată se deschidea o anchetă, se găseau vinovați și aproape întotdeauna directorul coordonator al echipei

respective era concediat. Foști muncitori și ofițeri de pe șantierul Casei Poporului afirmă că muncitorii care auzeau sau vedeau prea multe, sau care pur și simplu erau prea curioși, erau reduși la tăcere rapid. Se pare că ceilalți îl aruncau pe curios într-o groapă, iar apoi turnau alcool pe el ca să pară că respectivul s-a îmbătat și a căzut.
Aceiași oameni afirmă chiar că unii muncitori au fost ziditi în pereții construcției, dar acest lucru nu a fost confirmat niciodată. În zilele noastre, personalul de noapte de la Casa Poporului povestește că noaptea se rup sigilii, se aud fluierături pe holurile goale și sistemele de securitate țiuie sau scot diverse sunete. În decembrie 1989 construcția era finalizată în proporție de 80%, dar lucrările au fost sistate din pricina revoluției.

Astăzi nu mai poartă denumirea de „Casa Poporului", ci Palatul Parlamentului. În prezent, deține trei recorduri mondiale. Este a doua cea mai mare clădire administrativă pentru uz civil, ca suprafață, din lume (prima fiind Pentagonul din SUA). Are o suprafață de 360.000 de metri pătrați, o lungime de 270 de metri și o lățime de 240 de metri. Are opt niveluri sub pământ (adâncime 92 de metri), și 12 niveluri deasupra pământului (înălțime 86 de metri).

Este a treia cea mai mare clădire din lume din punct de vedere al volumul (2.550.000 de metri cubi). Prima este clădirea de asamblare a rachetelor din Florida, SUA, iar a doua este piramida lui Quetzalcoatl din Mexic. De asemenea, depășește cu 2% volumul piramidei lui Kheops din Egipt. Este și cea mai scumpă clădire administrativă din lume, fiind evaluată la patru miliarde de euro, în anul 2006.

Palatul Parlamentului este alcătuit din 23 de corpuri. Interiorul este împărțit în 1.000 de încăperi dintre care 440 de birouri, peste 30 de săli și saloane, patru restaurante, trei biblioteci, două parcări subterane și o sală de concerte.

Clădirea reprezintă o uriașă combinație de sculpturi monumentale, ipsoserii aurite, pardoseli decorative, tavane dantelate, brocarturi, tapiserii și covoare grele, toate într-un șir de saloane, galerii, săli și holuri. Câteva dintre săli impresionează în mod deosebit. Intrarea 13 Septembrie este un hol mare susținut de coloane sculptate din marmură. Tavanul se reflectă în decorul podelei. În capătul holului este o scară uriașă, iar deasupra ei se găsește o cupolă din sticlă albastră și un candelabru. Scara are 30 de metri înălțime și 27 de metri lățime.

Sala Drepturilor omului are o suprafață de 652 de metri pătrați. În această sală urmau să se țină ședințele Comitetului Politic Executiv, înainte de 1989. Sala este complet lambrisată cu lemn de stejar și decorată cu oglinzi. Candelabrul din această sală este confecționat din cristal de Mediaș și este al doilea ca mărime din clădire, cântărind aproape două tone.

Galeria de Onoare este decorată cu elemente de inspirație brâncovenească. Bolțile din marmură albă și roz sunt sprijinite de 34 de coloane. Tot aici, există și cele două scări monumentale, fiecare având câte o fereastră înaltă de 16 metri și draperii a câte 250 de kilograme fiecare.

Sala „Nicolae Bălcescu" este decorată cu coloane grecești dorice din bronz și din marmură roz de Ruschița. Ușile sunt făcute din lemn de mahon din Republica Democratică Congo (cadou primit de Nicolae Ceaușescu de la președintele statului Zair). Sala „C.A. Rosetti" este o uriașă sală de spectacole, ornată cu un candelabru central imens care cântărește trei tone.

Sub Palatul Parlamentului există un adăpost antiatomic construit la ordinele lui Nicolae Ceaușescu. Pereții adăpostului au o grosime de 1,5 metri și sunt proiectați să-i reziste unei explozii și radiațiilor acesteia, chiar dacă explozia s-ar produce în Palatul Parlamentului.

Arhitecta Anca Petrescu afirma că Nicolae Ceaușescu și-a construit o linie secretă și privată de metrou, pe unde ar fi putut fugi în caz de forță majoră. Adăpostul antiatomic este legat de principalele instituții ale statului prin 20 de kilometri de catacombe pe sub orașul București.

Muzeul Național de Artă Contemporană

Înființat în 2001, Muzeul Național de Artă Contemporană (MNAC) și-a desfășurat activitatea în mai multe sedii, principalul fiind cel din Palatul Parlamentului, deschis în anul 2004. Cu o politică de funcționare atipică muzeelor naționale, bazată pe expuneri temporare, MNAC a reușit să devină unul dintre cele mai vizitate muzee din București.

În urma deciziei luate de Guvernul României în anul 2001 de a înființa Muzeul Național de Artă Contemporană, aripa E4 a Palatului Parlamentului a fost renovată pentru a găzdui noua instituție. Muzeul a luat naștere prin unirea Departamentului de Artă Contemporană al Muzeului Național de Artă al României cu Oficiul Național pentru Documentare și Expoziții (ODEA) al cărui director, Mihai Oroveanu, a preluat conducerea muzeului.
Până la deschiderea oficială din octombrie 2004 a noului sediu MNAC în clădirea Palatului Parlamentului, muzeul a funcționat din 2002 în Casa Kalinderu de pe strada Doctor Vasile Sion numerele 2-4.

Muzeul își derulează activitatea în jurul conceptului de museum in progress (n.r. - asociație de artă din Viena, fondată în 1990, ce dezvoltă noi forme de expunere pentru arta contemporană), aceasta fiind dinamică, consistând în proiecte și colecții de artă contemporană cu expunere temporară – pictură, sculptură, dans, film experimental, grafică, tapiserie, fotografie, artă video și digitală. Ca urmare a abordării expoziționale alese, MNAC nu are o colecție cu expunere permanentă, dar deține o arhivă ce cuprinde peste trei milioane de negative și fotografii ale lucrărilor artiștilor contemporani. Pe fondul acestei fototeci, MNAC a creat proiectul „DocuMNAC 2011 – arhivă digitală în imagini a artei moderne și contemporane românești" ce poate fi accesată online gratuit. Această arhivă a fost realizată printr-o finanțare primită de la Administrația Fondului Cultural Național, iar până în prezent au fost digitizate și puse la dispoziția publicului 5.000 de clișee. De asemenea, Departamentul Arhiva Documentară & Memorie Digitală al MNAC a inițiat în 2006 o bază de date numită „Call for Dossier" ce cuprinde informații despre artiști români până la vârsta de treizeci și șase de ani. Odată ce depășesc această limită de vârstă, documentația despre acești artiști este transferată către „DocuMNAC – baza de date a MNAC cu artiști vizuali și lucrările colecției de artă" unde sunt stocate informațiile despre artiștii ale căror lucrări aparțin muzeului.
Acest spațiu neconvențional de expunere, recunoscut de Ministerul Culturii, prin diversitatea colecțiilor aduse și a numeroaselor evenimente organizate, conform estimărilor făcute de Mihai Oroveanu în anul 2011, atrage anual aproximativ 60.000 de vizitatori.

Pe lângă sediul principal din aripa E4 a Palatului Parlamentului (cu intrare din Calea 13 Septembrie), ce dispune de un parter vast, patru etaje și o cafenea cu terasă, muzeul deține încă două spații, și anume Anexa MNAC și Sala Dalles. Toate cele trei locații funcționează după același program, fiind deschise de miercuri până duminică în intervalul

orar 10.00-18.00. Accesul este gratuit pentru Anexa MNAC și Sala Dalles, iar pentru sediul din Palatul Parlamentului este perceput un tarif de zece lei pentru adulți.

După decesul lui Mihai Oroveanu din august 2013, în urma unui concurs organizat de Ministerul Culturii, conducerea muzeului a fost preluată de artistul, criticul și istoricul de artă Călin Dan. Acesta a propus o nouă direcție managerială axată prin care se va urmări promovarea artei contemporane românești la nivel internațional, construirea unei istorii a artei contemporane la nivel regional și ridicarea gradului de vizibilitate a muzeului la nivel național. În consecință, cele trei sedii au fost supuse unei structuri expoziționale bine definită îndreptată spre educarea publicului în materie de cultură contemporană și încurajarea dezvoltării creativității tinerilor artiști.

Astfel, direcția propusă pentru sediul de la Palatul Parlamentului vizează „Istoria artei din România – între secolele XX și XXI", Sala Dalles de pe bulevardul Nicolae Bălcescu numărul 18 – „Producția contemporană locală, regională și internațională", iar Anexa MNAC va fi organizată sub forma unei „zone de tip laborator/experiment" destinată tinerilor.

Cu o activitate complexă și extrem de diversificată, Muzeul Național de Artă Contemporană din București este un centru de cultură contemporană de o importanță inegalabilă în România.

Palatul Cotroceni

Istoria Palatului Cotroceni începe odată cu domnia lui Șerban Cantacuzino, domnitor al Țării Românești (1678-1688). Astfel, între anii 1679 și 1681, acesta construiește cel mai important așezământ al său - Cotroceni. În cadrul acestui ansamblu existau biserica „Adormirea Maicii Domnului" și mărețul palat domnesc, construit în stil baroc.

Apoi, în 1852, Barbu Dimitrie Ştirbei, domn al Țării Românești în perioadele iunie 1849 - 29 octombrie 1853 și 5 octombrie 1854 - 25 iunie 1856, dorește modernizarea ansamblului, fondează grădina de la Cotroceni, cea mai frumoasă grădină din Capitală la acea vreme. Alexandru Ioan Cuza este primul domnitor care transformă moșia Cotroceni în reședință oficială de nivel european. Era anul 1862.

Denumirea de palat devine palpabilă în 1893, când Carol I de Hohenzollern-Sigmaringen, primul rege al României, începe să construiască un palat în locul caselor domnești și al mănăstirii. Acest palat a fost construit de către arhitectul francez Paul Gottereau pentru moștenitorii coroanei: Principele Ferdinand şi Principesa Maria.

Prinţesa, iar apoi regina Maria și-a pus amprenta asupra Cotroceniului în cel mai frumos mod posibil. Majestatea Sa nota în jurnal: „Chinul ce mă aștepta apoi a fost despărțirea de Cotroceni. Casa care fusese a mea 23 de ani, casa pe care o înfrumusețasem și o împodobisem, casa cu care mă mândrisem și pe care o iubeam. Și toate trebuia să le fac cu liniște, căci era vorba să nu spunem nimănui că suntem acolo pentru ultima oară". Anii 1949 și 1976 reprezintă pentru Palatul Cotroceni ani de metamorfoză, acesta devenind Palatul Pionierilor.

Din păcate, cutremurul din 1977 a afectat grav construcția, fiind nevoie de lucrări de restaurare, pe o perioadă de aproximativ zece ani, încercându-se pe cât posibil refacerea după vechea arhitectură. Cel care s-a ocupat de restaurare a fost arhitectul Camil Roguski, care a folosit numai materiale românești de bună calitate. Ceea ce a frapat arhitecții a fost faptul că în timpul cutremurului nu a fost produsă nicio fisură în zidurile ctitorite în vremea lui Șerban Cantacuzino, ziduri care reprezintă, în aripa de est, o parte destul de semnificativă din palat.

În ceea ce privește partea veche a palatului, aceasta a fost mobilată cu mobilier nou, lucrat după modelele originale, distruse de cutremur. Contrar tuturor zvonurilor, Palatul Cotroceni de azi este în întregime opera arhitecților care au început restaurarea lui, Ceaușescu și soția sa nelocuind niciodată aici și vizitându-l foarte rar în timpul reabilitării. Somptuozitatea și originalitatea palatului derivă din munca titanică depusă pentru refacerea acestuia, fiind angrenate numai pentru covoare 12.000 de lucrătoare din toată țara. Acestea fiind realizate manual. Sculpturile din piatră și lemn au fost făcute cu ajutorul unor meșteri din Sighet și Moldova, care au învățat de la vechii maeștri italieni.

Printre evenimentele istorice deosebit de importante desfășurate la Cotroceni se numără hotărârea lui Tudor Vladimirescu, conducătorul revoluției de la 1821, de a-și aşeza tabăra aici. Ansamblul Cotroceni a devenit astfel centrul revoluţiei.În anul 1918 la Cotroceni a fost semnat cu Puterile Centrale tratatul cunoscut ca „Pacea de la Bucureşti", după ce România a părăsit neutralitatea și s-a alăturat grupului de state care formau Antanta (Franţa, Rusia, Marea Britanie).

Holul de onoare este realizat după modelul Operei din Paris, în stilul neoclasic francez. Acesta cuprinde scara monumentală, ce creează legătura cu prima încăpere: sufrageria germană. Sufrageria germană este decorată după stilul Renaşterii germane, fiind restaurată de arhitectul Gottereau la specificațiile regelui Carol I.

Biblioteca Palatului Cotroceni, sau biroul regelui Ferdinand, nu a impus reconstituirea, conservându-se aproape intact. Aici se regăsește o colecție de cărți care a aparţinut

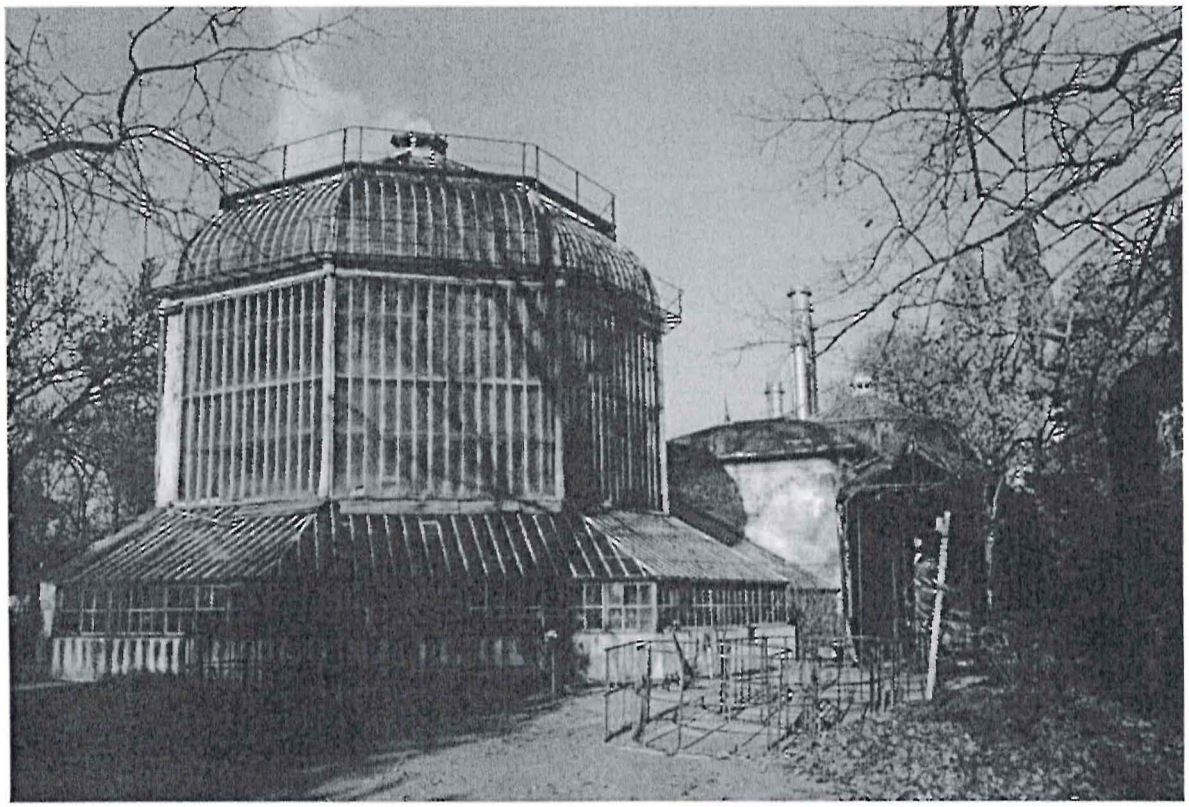
familiei regale a României. Marele salon de recepţie a fost construit la specificaţiile Reginei Maria, iar azi poartă denumirea de „spaţiul Cerchez", după arhitectul român Grigore Cerchez, care l-a reamenajat între anii 1925 și 1926 în stil neoromânesc. Salonul de vânătoare a fost amenajat între anii 1926 și 1927 de către arhitectul Karel Limann.

Salonul florilor, amenajat de Regina Maria, își poartă denumirea după laitmotivul decorativ floral regăsit în toată încăperea, care este luminată prin vitralii. Sufrageria Palatului Cotroceni, sau Sufrageria Regală, cuprinde piese de mobilier care se presupune că ar fi fost gândite chiar de Regina Maria, respectiv „marea masă a regelui Arthur", şi din 24 de scaune, stilul fiind un art-deco, dar adaptat modului de concepţie al Reginei.

La etajul doi al palatului putem vedea Salonul oriental, care a fost, pe rând: atelier de pictură şi pirogravură, studio sau sală de clasă pentru prinţese. Aici este prezent un mobilier de origine extrem-orientală, iar piesele din bronz şi porțelan completează atmosfera impusă de acesta.

Un alt apartament interesant este apartamentul stil Adam şi Empire, acesta combinând stiluri de la sfârşitul secolului al XVIII-lea şi începutul secolului al XIX-lea, fiind inspirat din formele sobre ale Antichităţii reactualizate prin descoperirile de la Pompei şi Herculanum. Palatul Cotroceni a putut fi vizitat în timpul președinților Ion Iliescu și Emil Constantinescu cu ocazia zilelor lor de naștere și onomastice. Din 2008 palatul poate fi vizitat de public.

Grădina Botanică

21% din speciile de plante cunoscute la nivel global sunt amenințate cu dispariţia. Grădinile botanice au un rol important în conservarea speciilor vulnerabile și în aducerea

lor aproape de oameni. În plus, Grădina Botanică din București e o gură de aer proaspăt în centrul unui oraș foarte poluat.

Grădina Botanică „Dimitrie Brandza" a fost înființată în 1860 și „este o instituție de învățământ, educație, cercetare și cultură, un factor activ în procesul general de conștientizare a relației dintre om si natură, prin prisma necesității conservării diversității vegetale". Grădina e organizată în mai multe sectoare exterioare: plante rare, plante mediteraneene, grădina italiană, flora Dobrogei, colina gimnospermelor, rosarium, iridarium, grădina cu remedii, grădina bunicii, și sectoare interioare: palmariul, compartimentul bromeliilor, colecţia de cactuşi, plante suculente, plante acvatice tropicale, plante subtropicale, ferigil tropicale, colecţia de orhidee și sera veche. În Grădina mai sunt un muzeu în care sunt colecții de plante uscate, presate, conservate în alcool sau formol și sub forma de mulaje și ilustrații botanice.

Catedrala Mântuirii Neamului

Catedrala Mântuirii Neamului este o construcţie de importanţă naţională, amplasată lângă Palatul Parlamentului, care va fi terminată în următorii ani, fiind într-un stadiu foarte avansat. Reprezentanţii Bisericii Ortodoxe Române amintesc de dorinţa regelui Carol I de a realiza un asemenea edificiu, concretizată în 1884 prin Legea Bisericii Catedrale din Bucureşti, pusă în aplicare abia în zilele noastre.

Se învecinează cu Palatul Parlamentului, Calea 13 Septembrie, strada Izvor, Academia Română, Ministerul Apărării Naţionale, Hotelul Marriott.

Conform Bisericii, această catedrală este un „simbol al credinţei, libertăţii şi demnităţii poporului român".

Amplasamentul are şi o altfel de motivaţie, cea legată de soarta bisericilor „Alba Postăvari", „Spira Veche" şi „Izvorul Tămăduirii", demolate în regimul comunist, şi a celor translatate din zonă – „Schitul Maicilor" şi „Mihai Vodă". Respectă, de altfel, tradiţia creştină a ridicării lăcaşurilor de cult pe un deal.

Hramurile Catedralei sunt „Înălţarea Domnului" şi „Ziua eroilor români", „Sfântul Andrei".

Câteva cifre: are o înălţime totală de 120 de metri până la baza crucii de pe turla principală, o lăţime la abside de aproape 70 de metri pătraţi, pe o arie construită de peste 13.600 de metri pătaţi, terenul având 110.000 metri pătraţi,

O mie de scaune sunt prevăzute pentru participanţii la slujbă, precum şi opt ascensoare. La partea inferioară vor fi spaţii pentru programul liturgic, pentru pelerini, pentru magazine, un Muzeul al Creştinismului Românesc, parcare subterană.

Catedrala împleteşte elemente arhitecturale din mai multe zone ale ţării: ocnițe moldave, pridvoare brâncovenești şi turnuri zvelte transilvane, dar şi elemente ale unor edificii similare din Occident. Proiectul prevede ca pe terenul de lângă catedrală să existe mai multe anexe, spaţii culturale, sociale, medicale, dar şi de cazare şi hrană, un parc de cinci hectare şi locuri de joacă pentru copii.

Universitatea de Medicină şi Farmacie "Carol Davila"

Monument istoric de o însemnătate deosebită, Universitatea de Medicină şi Farmacie "Carol Davila" a fost, este şi va fi emblematică pentru învăţământul medical românesc, prin eforturile depuse, în principal, de Carol Davila, medic român de origine franceză.

Învăţământul medical din ţara noastră a luat fiinţă în 1857, prin înfiinţarea Şcolii naţionale de medicină şi farmacie, devenită ulterior Facultatea de Medicină. Ulterior au apărut alte organisme - „Societatea medicală" (1857), „Societatea de cruce roşie" (1876), „Societatea ştiinţelor naturale" (1876), dar şi revistele „Monitorul medical" (1862) şi „Gazeta medicală" (1865).

Clădirea Facultăţii de Medicină datează de peste un secol. Lucrările au început la 1895 şi a fost inaugurată la 12 octombrie 1903, odată cu statuia lui Carol Davila, opera lui Carol Storck, aflată în faţă. Palatul Facultăţii de Medicină, cum i se spune, este construit în stil eclectic francez de arhitectul elveţian Louis Pierre Blanc.

Clădirea are trei etaje, cu faţadă simetrică, parter cu ferestre în arc de cerc, un corp central cu ornamente bogate şi coloane.

Edificiul a însemnat o dezvoltare pentru învăţământul medical, pentru că oferea spaţii pentru laboratoare, lucrări practice, activităţi didactice sau legate de farmacie.

Facultatea a fost prima de medicină în cadrul Universităţii din Bucureşti şi pe ţară.

Clădirea se află la graniţa dintre cartierele Eroilor şi Cotroceni, într-o zonă de case cu arhitectură deosebită, copaci, cu ceva mai multă linişte, unde pe vremuri umbreau locurile Codrii Vlăsiei.

Facultatea de Medicină Veterinară

Medicina Veterinară în România a fost recunoscută ca Şcoală Superioară în anul 1883. Câțiva ani mai târziu, în 1887 i s-a dat spre folosință clădirea de pe Bulevardul Splaiul Independenței 105, Sectorul 5, unde își desfășoară activitatea și în prezent.

În 1831, s-a format pentru prima oară o școală veterinară, iar în 1856, doctorul Carol Davila a fondat în București Școala pentru învățătură veterinară – prima de acest profil din țările balcanice. În 1861, Școala veterinară devine un domeniu independent, cu plan propriu de învățământ. Cu toate acestea, până în 1883, profesorii, elevii și profesioniștii veterinari susțin școala din eforturi personale.

În 1883 se produc mai multe schimbări care duc la dezvoltarea acestui sector. În primul rând, își schimbă statutul: Şcoala Veterinară devine Şcoala Superioară de Medicină Veterinară. În al doilea rând, trece din subordinea Ministerului Instrucţiunii în subordinea Ministerului Agriculturii, ceea ce duce la o mai bună organizare și coordonare. Tot în același an, la presiunile medicului veterinar Alexandru Locusteanu, totodată și director al școlii, sunt achiziționate trei hectare de teren pe Splaiul Independenței și începe construcția pentru clădirile școlii.

În 1887, școala își începe activitatea în noua clădire, iar în 1921 devine oficial Facultate. Din acest moment și până în 1948, Facultatea de Medicină Veterinară a fost integrată în Universitatea din București, iar din 1948 până în prezent este arondată Universității de Ştiinţe Agronomice şi Medicină Veterinară din Bucureşti.

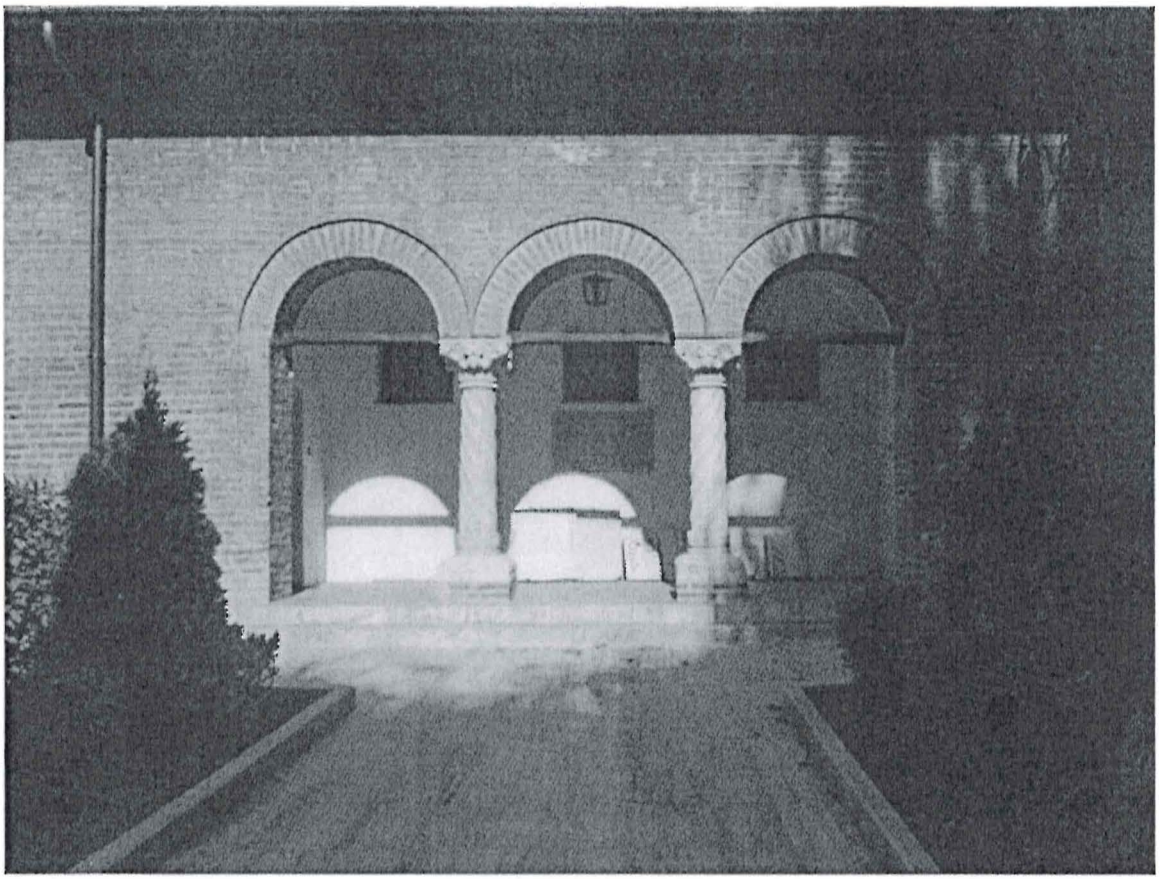
Muzeul "Mitropolit Antim Ivireanul"

Marele ierarh Antim Ivireanul este ctitorul mănăstirii care îi poartă numele şi, graţie preocupărilor sale legate de tipărirea cărţilor bisericeşti, pe la 1950 i-a fost dedicat un muzeu în incinta mănăstirii.

Ansamblul mănăstiresc, de început de secol XVIII, este unul dintre cele mai interesante obiective turistice din Bucureşti, cu hramul ctitorului său.

Între 1984 şi 1996 sunt demolate chilii, este mutat Palatul Sfântului Sinod, apoi sunt ridicate alte chilii şi este redeschis muzeul.

Acesta cuprinde colecţii rare, lucrări de artă brâncovenească, cărţi vechi, obiecte de epocă, legate de istoria tiparului.

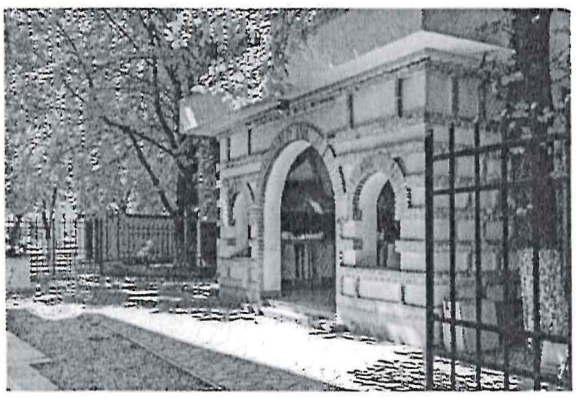
Istoricii spun că imobilul unde se află muzeul a fost în proprietatea marelui pictor Gheorghe Tătărescu (1820-1894), unde a şi locuit mulţi ani până la moarte.

Anul 2016 a fost decretat „An omagial al Sfântului Antim Ivireanul, tipograf și om de cultură din secolul al XVIII-lea, cu manifestări prilejuite de împlinirea a 300 ani de la moartea martirică a sa, canonizat în 1992, fiind prăznuit la 27 septembrie.

Biserica Sfântul Elefterie Nou

Biserica Sfântul Elefterie Nou începe să fie ridicată lângă Elefterie Vechi, care a sfinţit locul la 1774. A fost iniţiativa preotului paroh prof. univ. Mihai Bulacu, cu ajutorul donaţiilor de la bucureşteni şi de la Primărie. Istoricii arată că unul dintre ctitori a fost generalul Ion Georgescu, Cavaler al Ordinului Mihai Viteazul.

S-a lucrat la acest lăcaş din 1935, pentru ca în timpul celui de-al Doilea Război Mondial să rămână pe loc. Din acest motiv, cu amânarea investiţiilor, a ajuns să fie terminat, prin ceremonia de târnosire, în iunie 1971.

Arhitectul a fost prof. Constantin Iotzu, ajutat de inginerul Dumitru Marcu, conform datelor publicate pe site-ul bisericii. Are o catapeteasmă din lemn sculptată de Gr. Dumitrescu şi Aurel Obreja, pictori fiind Iosif Keber şi Vasile Rudeanu.

Este construită după dimenisiunile 36 şi 22 de metri, asemănătoare cu bisericile Parcul

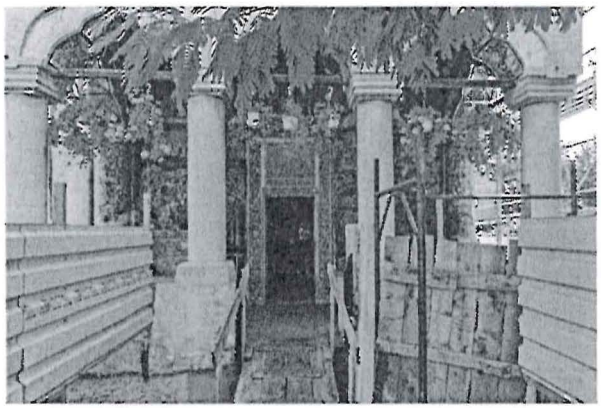
Domeniilor, Belvedere sau Mitropolia veche din Târgovişte, pe un plan în formă de cruce greacă, fapt care poate fi văzut chiar de la exterior. Turla este pe naos, cu patru turle mai mici. În interior: arcade spre nord, sud şi spre vestibul, pentru susţinerea tribunelor laterale.

Pridvorul are trei arcade, aşezate pe coloane din piatră cu model neobizantin. Un pridvor similar există şi pe faţada laterală nordică, către Piaţa Sf. Elefterie, o descriu specialiştii.

Biserica Sfântul Elefterie Vechi

Unul dintre cele mai vechi şi cunoscute lăcaşuri de cult din Bucureşti este Biserica Sfântul Elefterie Vechi, aflată în zona Eroilor din Sectorul 5.

Pe pisanie stă scris pentru generaţii: „Această sfântă și dumnezeiască biserică, care prăznueşte pre numele marelui Mucenic Gheorghe și a Sfântului Sfesteno Mucenic Elefterie, s-au ridicat și s-au zidit dan sin Macsin cupet, prin osteneala Presfinţitului Mitropolitu al Ungrovlahiei Chir Neofit și a dumisale jupan Andrei zaraf, unchiol răposatului, pre carele i-au fostu lăsată epitrop la moartea dumnealui și s-au săvarșitu această dumnezeiască biserică în zilele preluminatului și preînnălțatului domnu Io Mihai Racoviță Voevod, într-o pomenire vecinică ctitoriloru și ostenitori cei mai sus pomeniți. Leat 7252, mai 4." Aceasta a fost ctitoria pe scurt.

A fost ridicată între anii 1743 şi 1744 pe o insulă a Dâmboviţei, în zona actualului Pod al Eroilor, unde se afla un mic cartier, în faţa morilor Mitropoliei Bucureştiului.

Istoricul G.I. Ionescu-Gion scria în "Istoria Bucurescilor": "e zidită dupe 1748 de mitropolitul Neofit I, din paralele lăsate de neguţătorul Maxim Cupetul. E considerată ca schit al Mitropoliei. Hramul bisericii este Sfântul Elefterie. A avut şi are icone de minuni făcetore. Acatistele la Sfântul Elefterie sunt bune pentru multe, încă din secolul XVIII". A fost îngrijită de mulţi dintre mai marii vremurilor, fiind zdruncinată serios la cutremurele din anul 1802 şi 1838. Peste câteva decenii, este refăcută, consolidată, căpătând un stil neo-clasic.

În apropiere este amplasată o şcoală cu numele Sfântul Elefterie, la 1885, după care zona începe să se dezvolte, apar bulevarde. La 1915, lăcaşul este clasat drept monument istoric prin decret regal.

Lucrări de restaurare sunt efectuate în anii care vin – coloane, arce, bolţi, turnul clopotniţei, şarpanta, cornişa, pridvorul -, este scoasă la iveală şi vechea pictură exterioară.

În 1934 este aliniată şi îndreptată, ca să se încadreze în noile planuri zonale, pentru ca un an mai târziu să înceapă construcţia Bisericii Sfântul Elefterie Nou, terminată la 1971.

Biserica Sfantul Elefterie Vechi are 19 metri lungime şi 6,4 metri lăţime, seamănă cu lăcaşuri precum Batiştei sau Mântuleasa. Este de tip triconc, cu absidă la altar şi alte

două în lateral, cu pronaos supralărgit şi turnul clopotniţei ridicat peste pronaos. În pridvor pot fi observate arcele aşezate pe coloane cilindrice din piatră.

Ansamblul Mânăstirii Mihai Vodă

Una dintre cele mai vechi biserici din Bucureşti, Mihai Vodă, rămasă în picioare până astăzi, a fost ctitorită la 1594 de către voievodul Mihai Viteazu. Pentru acest obiectiv turistic, chiar ai nevoie să fii ghidat, întrucât este ascuns între blocuri pe strada Sapienţei din Sectorul 5.

Iniţial, lăcaşul de cult a fost amplasat pe Dealul Mihai Vodă, cel mai înalt punct al Bucureştiului, devenind un ansamblu mănăstiresc.

Potrivit site-ului enciclopediaromaniei.ro, conform unui document din 1591, ctitoria lui Mihai Viteazu avea statut de stavropighie patriarhală şi era în jurisdicţia canonică a patriarhiei de la Constantinopol.

Lângă biserică au fost construite ulterior turnul clopotniţă, case domneşti şi pentru stareţi, o sală de mese şi o bucătărie, pivniţe. Din ansamblul mănăstiresc se ieşea pe un pod peste Dâmboviţa, făcut tot de Mihai Viteazu. Totul era înconjurat de un zid, ca o veritabilă cetate.

Pe frontispiciul bisericii scrie: „La 1594 s-a zidit această biserică, iar uşa în anul 1711, pe timpul egumenului Iosif din Milos". Lăcaşul a fost închiat de către Mihai Mănăstirii Simonopetra de pe Muntele Athos.

Anul 1666: călătorul turc Evliya Celebi descrie mănăstirea ca fiind construită din piatră, aşezată pe un deal, având ca anexe 100 de încăperi. Ansamblul a constituit reşedinţă domnească şi pentru Constantin Mavrocordat, Alexandru Constantin Moruzzi, Alexandru Ipsilanti.

Cutremurele din 1802 şi 1838 au afectat ansamblul, dar a fost pus la punct de fiecare dată, ba chiar l-a găzduit pe primul domn pământean, Grigore al IV-lea Ghica, între 1822-1828.

În timpul războiului ruso-turc, aici a funcţionat un spital pentru răniţi, mai târziu o şcoală de medicină. De remarcat că, până în 1848, slujbele de aici au fost oficiate în limba greacă, apoi a fost folosită limba română la liturghii. Arhivele statului au fost adăpostite aici, după Unirea Principatelor, mai târziu administraţia locală şi poliţia. Pe vremea regelui Ferdinand, la vechea mănăstirea depuneau jurământul de credinţă cei care intrau în Ordinul Mihai Viteazu.

Aici a fost adăpostit şi Tezaurul României. Complexul Mănăstirii este declarat monument istoric în 1955.

Trebuia loc pentru Casa Poporului. Parte a ansamblului Mănăstirii Mihai Vodă – cu turnul clopotniţei şi biserica mănăstirii – scapă de planurile lui Ceauşescu. Cu foarte mult noroc, faţă de cele 20 de biserici demolate între 1977 şi 1989, Biserica Mihai Vodă este translatată, la propunerea mai multor personalităţi, în spatele unor blocuri, acum peste drum de Parcul Izvor. Au fost demolate însă anexele. O parte dintre osemintele mai marilor vremii au fost salvate.

Biserica Mihai Vodă a fost deschisă pentru credincioşi în 1994. Pictura neobizantină a fost restaurată. Osemintele sunt îngropate în grădina din curte, vegheate de o cruce de piatră. Biserica are o raclă cu moştele mai multor sfinţi şi poartă hramul Sfântul Nicolae.

Capela „Elisabeta Doamna"

Un trecut zbuciumat, precum multe lăcaşuri de cult din Capitală, a avut Capela „Elisabeta Doamna", aflată în cartierul Cotroceni, lângă şoseaua Panduri. Este un monument istoric care şi-a avut strălucirea în vremea Reginei Elisabeta, a fost ignorat de comunişti şi devastat într-un incendiu în 2003.

Carol Davila, medic român de orgine franceză, înfiinţa la 1862 pe Dealul Cotrocenilor un orfelinat pentru fete, primind ajutor mai târziu de la Elena Cuza pentru finanţare şi intrarea în legalitate, prin decret semnat de domnitorul Alexandru Ioan Cuza.

Adăpostul se transformă treptat într-o adevărat şcoală, unde cei avuţi voiau să-i aducă, spre bună educaţie, pe copiii lor. Erau aici şase clase, cu secţie de menaj, pedagogie pentru mediul rural, un ateneu pentru viitorii artişti, chiar şi o şcoală de ţesut şi una pentru cei mici.

Şcoala model ducea lipsă de o biserică, a constatat Regina Elisabeta. Astfel a apărut capela care azi îi poartă numele, în câţiva ani, întrucât era finanţată prin subscripţii publice.

Capela Elisabeta Doamna este deosebită de alte lăcaşuri de cult. A fost realizată în stil italian, cu o turlă în mijloc. Gheorghe Tattarescu a pictat pereţii şi multe icoane, iar Karl Storck a sculptat în lemn. Chiar regina venea aici să se roage.

Dar un incendiu petrecut în 2003 a distrus în totalitate capela. Doar zidurile goale au rămas. Astăzi pictura este nouă, după canoanele acestor vremuri.

Permanenţa Consiliului Eparhial al Arhiepiscopiei Bucureştilor a stabilit în 2010 înfiinţarea unui nou paraclis universitar - Capela "Elisabeta Doamna" - pentru studenţi.

Moscheea „Hunchiar-Regele Carol I"

„Hunchiar" înseamnă „guvernator" în limba turcă. Lăcaş de cult musulman, moscheea „Hunchiar-Regele Carol I" sau „Carol – Hunchiar" a fost ridicată cu ocazia organizării în 1906 a Expoziţiei Generale Române, care celebra 25 de ani de la instalarea regalităţii în România.

De fapt, a fost vorba de un întreg ansamblu de lucrări pe Dealul Filaretului, care au dus la apariţia Parcului Carol, a Arenelor Romane, alături de Palatul Artelor şi Tunul lui Ţepeş. Arhitectul acestui proiect de amploare a fost francezul Edouard Redont.

Moscheea a fost iniţial amplasată pe o mică insulă din parc.

Dintre toate cele ridicate atunci, Palatul Artelor a ars în 1940 şi nu a mai fost reconstruit iar moscheea a fost mutată de comunişti în anii '60 în zona Pieţei Pieptănari, undeva în apropiere, pentru a face loc Monumentului eroilor luptei pentru libertatea poporului și a patriei, pentru socialism, actualul mausoleu din Parcul Carol.

I se spunea geamia veche. Astăzi, poate fi găsită pe strada Constantin Mănescu din Sectorul 5, la intrare fiind scris pe o placă de marmură albă „Geamia Musulmană Bucureşti 1960".

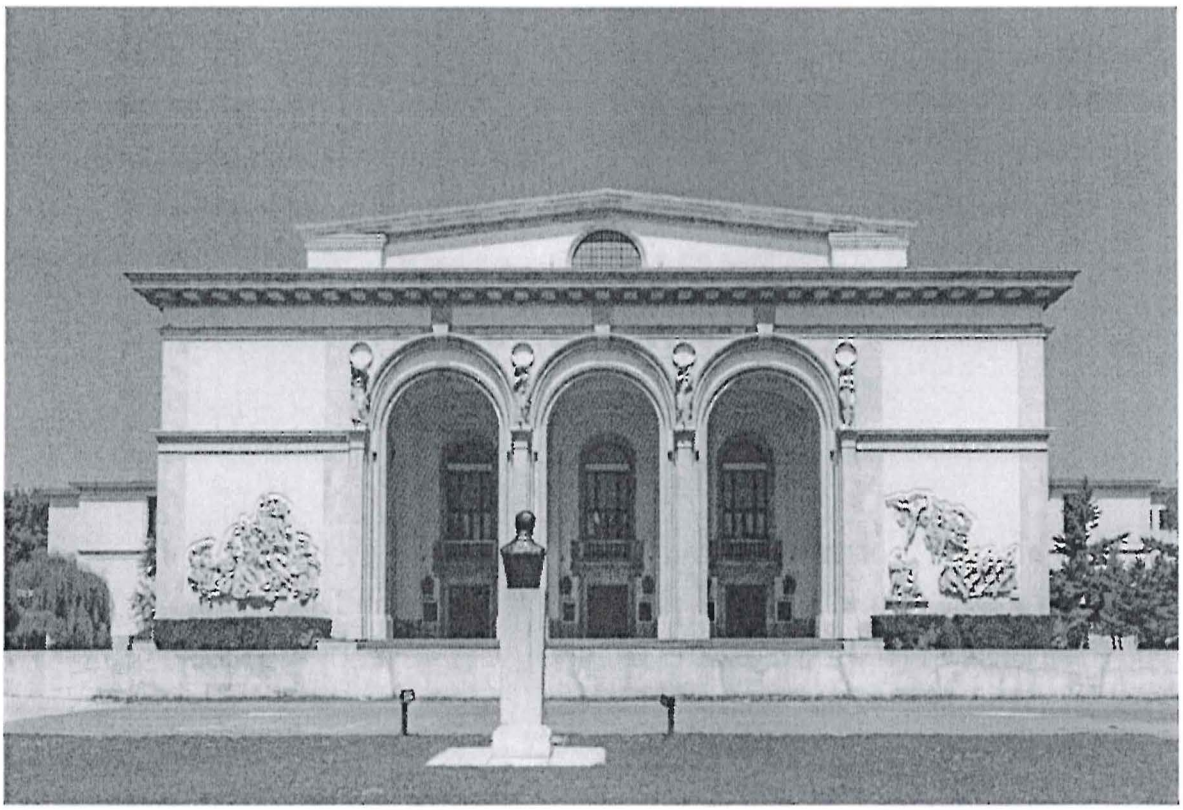
Opera Națională

Cele mai renumite teatre lirice din lume - Opera Garnier din Paris, Opera de Stat din Viena, Opera din Sydney, Metropolitan Opera - şi-au căpătat reputaţia cu spectacole remarcabile, voci inconfundabile pe afişe şi spectacole dirijate de cei mai renumiţi muzicieni. Aşa s-a întâmplat şi cu opera bucureşteană.

Unul dintre simbolurile artistice şi monumentale ale Bucureştilor, Opera Naţională Bucureşti, îşi leagă numele de compozitorul George Enescu, de Hariclea Darclée, cea care a susţinut înfiinţarea Operei Române în 1921, de tenori de renume ca Ludovic Spiess sau Dorin Teodorescu, baritonul Nicolae Herlea, basul Pompeiu Hărăşteanu, sopranele Ileana Cotrubaş şi Angela Gheorghiu.

Cea mai importantă scenă a muzicii lirice româneşti, Opera Naţională Bucureşti, a fost ridicată în 1953, după planurile arhitectului Octav Doicescu, sub denumirea de Teatrul de Operă și Balet.

A fost construită pentru două ample manifestări internaționale: al treilea Congres Mondial al Tineretului (25-30 iulie) și al patrulea Festival Mondial al Tineretului și Studenților (2-14 august).

Inaugurarea actualei instituţii a avut loc la 9 ianuarie 1954, cu spectacolul „Dama de pică", operă de Piotr Ilici Ceaikovski, însă Compania Opera Română avusese premiera absolută cu „Lohengrin", sub bagheta lui George Enescu, în 1921.

Arcadele monumentale, basoreliefurile de pe faţada clădirii şi statuia lui George Enescu din parc sunt elemente distinctive pentru Opera Naţională Bucureşti, care funcţionează într-o clădire clasată pe lista monumentelor istorice din București cu codul B-II-m-B-19004.

Fațada clădirii are un portic cu 3 arcade monumentale. Statui cu patru muze sunt decoraţiile de la intrare, iar publicul are acces prin trei uși. Holul a fost construit pe două niveluri. Foaierul Galben are o capacitate de maxim 200 locuri şi aici au loc, ocazional, spectacole.

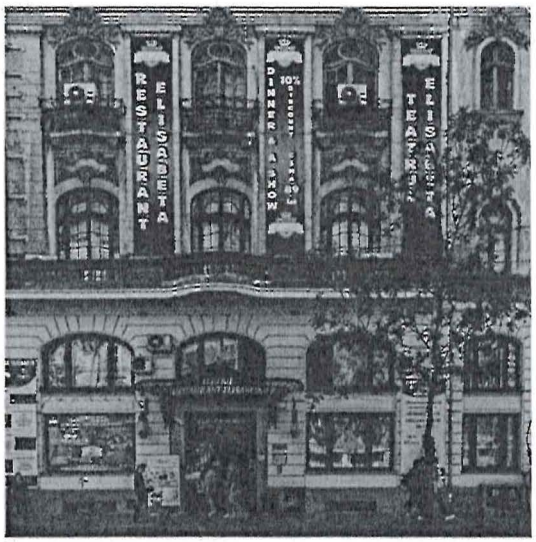
Sala de spectacole are formă de potcoavă. Scena - 24 de metri lățime, 20 de metri adâncime și 30 metri înălțime. Un candelabru cu 100 de brațe de cristal aurit domină sala.

În Muzeul Operei de la ultimul etaj sunt expuse costume din spectacole reprezentative, partituri, fotografii.

Tot pe fațada clădirii au fost montate două basoreliefuri: o scenă de operă (realizată de sculptorii Zoe Băicoianu și Boris Caragea), şi zborul unor balerini (sculptor Ion Vlad).

Teatrul Elisabeta

Clădirea în care se află Teatrul Elisabeta, o instituţie de spectacole tânără, s-a născut pe terenurile baronului Jules de Waldberg, din Viena, iar în anii 1900 arhitectul Rudolf Quich aprecia că schimbarea la faţă a oraşului trebuie să continue.

Este monument istoric, construit în stil eclectic, îmbinând elemente de design din zone ca modernism, artdeco şi clasicism. Teatrul Elisabeta se află la etajul II. În interior, teatrul are o sală de spectacole care poate găzdui până la 350 de persoane, în diferite aranjamente. Dotările zilelor noastre sunt internet wireless, videoproiector, ecran de proiecţie, sonorizare, lumini, aer condiţionat şi, bineînţeles, scena.

Foaierul este format din două saloane (sala oglinzilor şi sala coloanelor) care se completează şi au capacitate de 300 de invitaţi.

La parter găsim un restaurant şi o cafenea. Restaurantul, care se cheamă „Maria Tănase", are o capacitate de 300 de persoane - cu scenă, ecran de proiecţie, videoproiector, echipamente de sunet şi lumini. Este deschis publicului şi oferă discounturi pentru spectatorii teatrului.

Palatul Bragadiru

Fabrica de Bere Bragadiru se deschide în 1895, în același loc unde se află astăzi, pe o suprafață de peste 6 hectare de teren din zona Podul Calicilor (Calea Rahovei - bulevardul Regina Maria de astăzi). Palatul, numit în acea perioadă Colosul, era gândit ca un spațiu de evenimente și avea sală de bal, sală de spectacole, bibliotecă, popicărie, birouri și magazine. Berea care se bea era, desigur, din producția proprie.

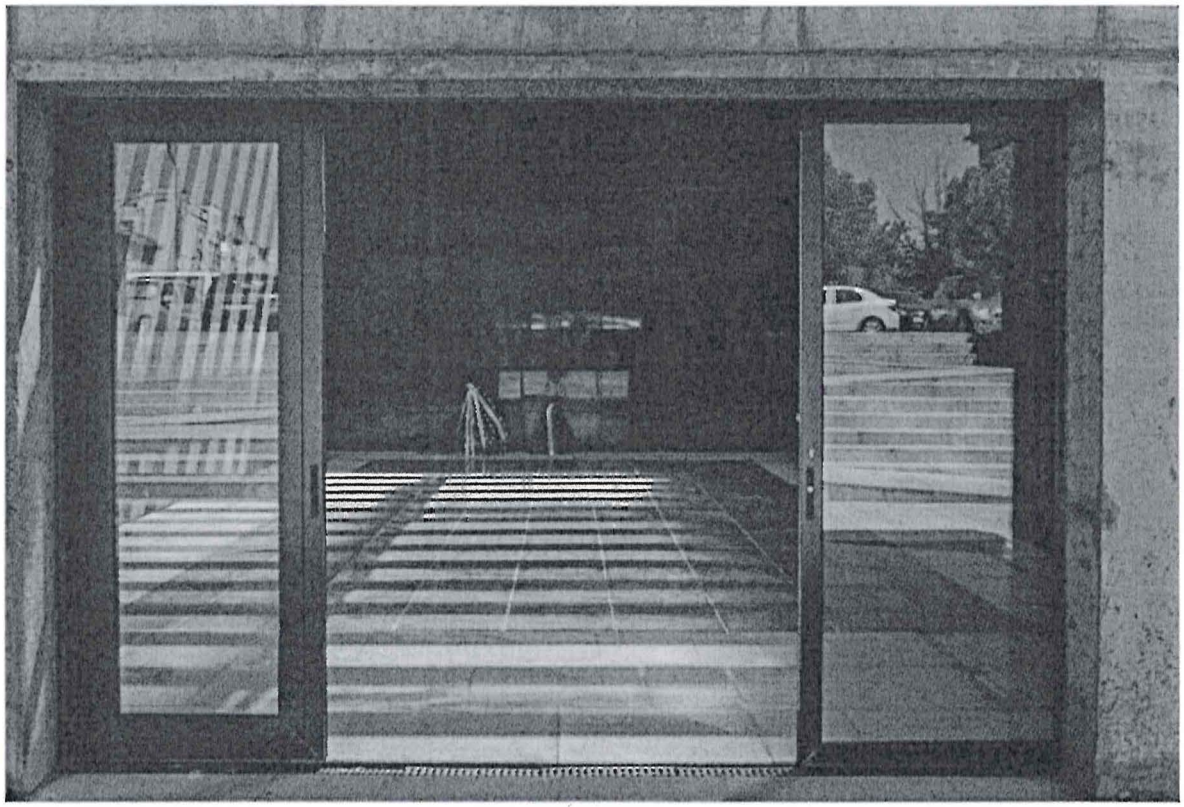
Palatul Bragadiru și-a păstrat numele și renumele până la venirea comuniștilor care, în 1948, îl naționalizează și îl transformă în Casa de cultură V.I. Lenin, iar fabrica de bere primește numele de Fabrica de bere Rahova. Primul gest pe care îl fac comuniștii este să spargă cu barosul placa pe care era scris numele fondatorului, Dumitru Marinescu Bragadiru. După 1989, clădirea rămâne în paragină, din pricina unor probleme legate de retrocedare.

Recuperat în 2003 de descendenții familiei Bragadiru, Colosul este renovat și redevine un punct de atracție pentru organizarea de evenimente, având la dispoziție și o grădină întinsă. În aripa de clădire dinspre Calea Rahovei apar restaurante (Mahala, Aida Bistro, Suzana's Ribs), iar zona devine un pol de gastronomie locală (împreună cu Berăria Germană, de alături).

Palatul Bragadiru este monument istoric. Sălile monumentale, decorațiunile și bunul gust care caracterizează multe clădiri ale Bucureștiului din acea epocă se pot vedea și aici, ca mărturie a unor arhitecți și constructori pricepuți.

Memorialul Holocaustului

n centrul Bucureștilor, acolo unde se intersectează străzile Anghel Saligny, Mihai Vodă, Ion Brezoianu și Lipscani, găsim din 2009 Memorialul Victimelor Holocaustului în România.

Într-un spațiu unde cândva era Parcul Brezoianu, pe o suprafață de aproape 3.000 de metri, artistul Peter Jacobi a ridicat Memorialul Central și cele cinci sculpturi care vin să îl completeze: Coloana Memorială, Via Dolorosa, Roata Romilor, Steaua lui David și Epitaf.

Construcția apare în ochii privitorului, înainte de toate, drept o structură de beton dintr-o groapă, aducând cu un buncăr, în care cobori pe trepte largi, a căror dimensiune variază periculos pentru vizitatorul neatent.

Atracția locului rămâne mai ales Coloana Memorială sau Coloana Amintirilor, turnată în fontă și înaltă de 17 m, despre care se spune că ar cântări 18 tone.

În Sala Centrală a Memorialului, pe plăci de tablă ruginită ce încercuiesc încăperea, sunt numele victimelor Holocaustului, cei peste 250.000 de evrei și romi care au murit în urma deportării din 1941 în Transnistria fiind și astfel comemorați.

Iar pe platoul pavat cu piatră, șinele de cale ferată amintesc de atrocitățile deportărilor spre lagărele de concentrare, iată semnificația acestei Via Dolorosa, poate cea mai încărcată de poezie parte a ansamblului monumental pe lângă care mulți dintre noi trecem adesea, dacă nu zilnic, uitând să privim dincolo de betonul care i se arată astfel ochiului, către acele istorii personale pe care marea istorie le-a pus în viețile unor oameni care și-au câștigat astfel dreptul la neuitare.

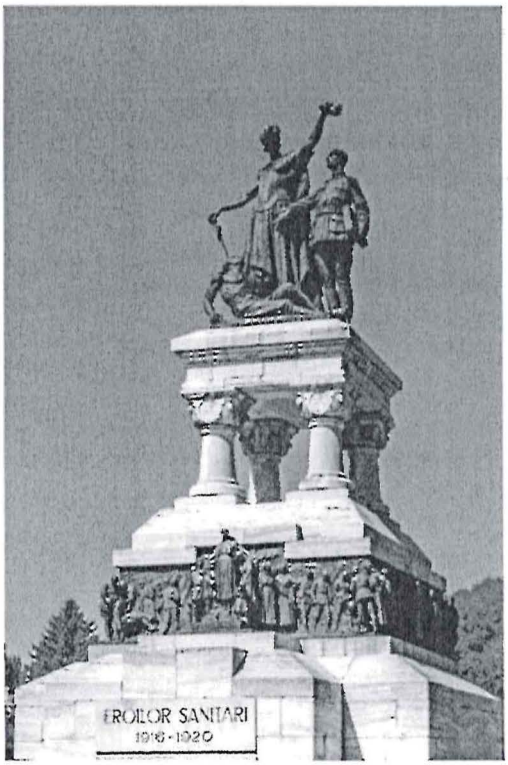
Ca să se ridice construcția aceasta de mulți hulită, dacă o veți judeca după criterii estetice, a dispărut un mic parc al orașului și peste 30 de copaci bătrâni au fost tăiați, stârnind astfel protestele ecologiștilor. Dar se știe azi că Peter Jacobi avea să plătească „prețul" acestora, plantând de cinci ori mai mulți arbori în Parcul Izvor.

Nejudecând însă construcția după criterii estetice, bucureșteanului îi rămâne mulțumirea de a avea aici, la el acasă, un monument care să aducă un tribut evreilor și romilor, așa cum orice țară civilizată care s-a dedat cândva unor astfel de persecuții are datoria să ridice.

Căci iată ce consemnează una dintre plăcile monumentului: „În timpul Holocaustului din România au fost utilizate vagoane de marfă pentru transportul evreilor și romilor destinați morții. Mulți dintre evreii din Bucovina și jumătate din romii din regat au fost deportați în Transnistria, cu trenul. La Iași, în 1941, în două trenuri ale morții, cu destinația Călărași și Podu Iloaiei, au fost transportați 4.432 evrei, din care au pierit 2.594. Toți evreii din Transilvania de Nord au fost transportați la Auschwitz, cu trenul".

Ne amintim de toate acestea pe 9 octombrie, de Ziua Holocaustului în România, dar la fel de bine ne putem aminti oricând ne vom găsi timp să vizităm clădirea-simbol, construcție masivă din beton, așezată în centrul orașului.

Monumentul Eroilor Sanitari

Monumentul este dedicat, după cum sugerează și numele, medicilor, sanitarilor și surorilor voluntare înrolați și înrolate în Primul Război Mondial. Statuia păstrează astfel vie memoria sacrificiului acestor eroi care și-au sacrificat viețile în numele salvării altor vieți. Monumentul este amplasat în Sectorul 5, la intersecția dintre Splaiul Independenței și Bulevardul Eroilor Sanitari, în Piața Operei. Amplasarea – în împrejurimile Facultății de Medicină și a institutelor Cantacuzino și Victor Babeș – este una aleasă simbolic, marcând punctele cheie din care plecau pe front în 1916 cei mai mulți voluntari.

Construcția a fost inaugurată în anul 1932, pe perioada mandatului lui Dem. I. Dobrescu, primarul capitalei de atunci. Autorul sculpturii este artistul italian Raffaello Romanelli (1856 - 1928), care pe vremea aceea se bucura de un succes destul de mare în România. Altfel, între anii 1902 și 1913, acesta a și realizat peste

patruzeci de sculpturi și portrete ale Familiei Regale tot la noi în țară.

Din punct de vedere tehnic, sculptura se situează pe un soclu din marmură, alcătuit din trepte înalte suprapuse. La cel de-al treilea nivel, un brâu de altoreliefuri descriu activitățile medicilor din cadrul teatrelor de război și din sălile de operație. În prim plan, pe latura principală, regăsim un personaj feminin îmbrăcat în uniforma unei surori sanitare. De-a lungul timpului, o legendă urbană a persistat în jurul acestei figuri: deși neoficial, întotdeauna s-a crezut că este reprezentarea Reginei Maria a României. Mai sunt surprinși și brancardieri care salvează răniți, un grup de chirurgi operând ostași, un sanitar care oferă apă unui alt soldat rănit, o soră medicală care pansează un rănit și un spital de campanie.

La ultimul nivel, susținut de patru coloane din marmură, regăsim trei personaje realizate din bronz: un erou căzut, sfâșiat de suferințe, o figură feminină încununată și înarmată cu o sabie și un soldat sanitar căruia urmează să îi fie recunoscute meritele de pe front. Inscripția este simplă, însă plină de ecouri: săpat în marmură se citește „Eroilor Sanitari, 1916 – 1920".

Monumentul Eroilor Patriei

Monument reprezentativ al capitalei, este o odă adusă soldaților români căzuți în timpul celui de-Al Doilea Război Mondial. Monumentul se regăsește în fața Academiei Militare, pe Bulevardul Eroilor, în Sectorul 5.

Creația aparține câtorva sculptori de la Studioul de Arte Plastice al Armatei: Marius Butunoiu, Zoe Băicoianu, Ion Dămăceanu și Theodor N. Ionescu. Inaugurarea a avut loc la 17 august 1957.

Monumentul este plasat pe un soclu paralelipipedic, cu înălțimea de șase metri, construit din beton armat și placat cu marmură de Moneasa. Pe acesta stă scris: „Slavă ostaşilor români moştenitori ai tradiţiilor eroice străbune, luptători neînfricaţi împotriva fascismului, pentru libertatea şi independenţa patriei".

Pe soclu se sprijină grupul statuar, înalt de nouă metri, reprezentând soldați din trupe diferite ale armatei: infanterie, marină și aviație. Fiecare poartă ținutele și însemnele specific, iar infanteristul ține o ramură de stejar, simbolizând victoria. Monumentul a fost turnat în bronz la Combinatul Fondului Plastic din București, sub coordonarea specialistului Vasile V. Răşcanu.

Grupul statuar este mărginit de o parte și de alta de două altoreliefuri, care surprind cele mai importante momente din bătăliile soldaților români din cel de-Al Doilea Război Mondial. Cele două altoreliefuri sunt realizate în piatră albă și au o suprafață de 153 metri pătrați.

Casa Memorială "Ion Minulescu și Claudia Millian"

Căminul Minulescu a fost deschis publicului încă din anul 1948 și cuprinde cinci camere, printre care regăsim „Garsoniera lui bebeluș"- biroul poetului, camera soției acestuia, Claudia Minulescu, camera fiicei lor, Mioara. O plăcuță ne amintește de însemnătatea apartamentului cu numărul 12: „Aici a trăit, a gândit, a scris poetul Ion Minulescu, plecat din viață în 11 aprilie, 1944".

Metamorfoza casei în muzeu a avut loc încă din 1948, amfitrioanele acestuia fiind chiar soția poetului, Claudia Minulescu, respectiv fiica lor, Mioara Minulescu. În anul 1997, Mioara Laurenția Minulescu se îmbolnăvește, de casă ocupându-se Muzeul Literaturii Române, care va primi prin testament, lăsat de aceasta, în anul 1991, apartamentul, împreună cu patrimoniul aflat în el.

Apartamentul este compus din cinci camere şi dependinţe, în vestibul ne întâmpină o expoziţie spectaculoasă de artă plastică, între acestea se diferențiază un tablou semnat Damian, ce o înfățișează pe Mioara Minulescu, alături de un ansamblu de grafică, reprezentându-l pe poet, sub semnăturile prestigioșilor Iosif Iser, Jean Steriadi, Păunescu Gruia, Theodor Pallady, Carol Popp de Szatmáry, Nicolae Dărăscu.

Camera de lucru a poetului este ca un sanctuar, fiind izolată de restul casei, numită de soție, "Garsoniera lui bebeluș", este înfrumusețată cu tablouri, sculpturi, icoane, miniaturi persane.

Casa Memorială "Gheorghe Tătărăscu"

Singura reşedinţă particulară în formă de han, care datează de la începutul secolului al XIX-lea, este cea a pictorului Gheorghe Tattarescu, astăzi muzeu memorial aflat pe strada Domniţa Anastasia 7.

1.200 de lucrări în şase încăperi. Portretele şi nudurile erau preferatele lui Gheorghe Tattarescu, aşa că multe dintre acestea se află în patrimoniul casei memoriale. Albume de artă, cărţi, medalii, diplome, decoraţii, obţinute de pictor de-a lungul vieţii sunt alte obiecte cu care este înzestrat acest muzeu.

Nu este accesibil publicului. Este sediul secţiei de artă a Muzeului Municipiului Bucureşti, precum şi sediul Pinacotecii Bucureştilor.

Tattarescu a fost cel mai de seamă pictor religios din România. A pictat 58 de biserici, dintre care amintim pe cele din București: Colţea, Zlătari, Sf. Spiridon, Creţulescu, Enei.

Construcția inițială a fost ridicată de Dimitrie Popescu (din Mahalaua Gorganului) pe ulița Belvedere. Moștenitorul lui, colonelul Alecu Popescu va scoate la mezat casa și locul pe data de 25 mai 1855 pictorului Gheorghe Tattarescu pentru suma de 1.231 de galbeni.

Timp de trei ani, artistul a renovat casa cu formă de han prin adăugarea unui cat cu geamlâc. Aici va fi locuința și atelierul artistului.

Muzeul Gheorghe Tattarescu a fost fondat în anul 1951, odată cu donaţia casei şi a unei părţi din opera pictorului, realizată de Georgeta Werthaimer - nepoata artistului, deschiderea oficială având loc în anul 1953.

Clădirea ce adăposteşte Muzeul Gheorghe Tattarescu, declarată monument istoric în anul 1951, include un bogat patrimoniu de pictură, grafică, artă decorativă, documente şi piese de mobilier, ce au aparţinut atât artistului, cât şi familiei acestuia: Georgeta Werthaimer, Micaela Eleutheriade, Florance Werthaimer.

Gheorghe Tattarescu a fost întemeietorul Şcolii Naţionale de Arte Frumoase (1864), iar operele sale plastice sunt prezente în numeroase muzee și colecţii din ţară şi străinătate.

Colecția Gheorghe Tattarescu este valorificată prin expoziții temporare și prin publicarea repertoriului său artistic.

Gheorghe Tattarescu (1818, Focşani - 1894, Bucureşti) a studiat iniţial cu Nicolaie Teodorescu. S-a format la Roma, sub îndrumarea profesorilor de la Academia San Luca, în spiritul academismului italian şi executând copii după Rafael, Murillo, Salvatore Rosa, Guido Reni.

Tattarescu a participat la Revoluţia de la 1848. A pictat portretele revoluţionarilor Gh. Magheru, Ştefan Golescu, aflaţi în exil, iar în 1851 portretul lui Nicolae Bălcescu (în trei replici aproape identice).

Compoziţiile alegorice cu subiect revoluţionar („Renaşterea României", 1849) sau cu subiect patriotic („Unirea Principatelor", 1857) au fost inspirate din ideea eliberării naţionale. În 1860, pictorul a fost însărcinat să întocmească un "Album naţional" al priveliştilor şi monumentelor istorice din tărâm şi se afirmă ca peisagist.

Este autorul cărţii „Percepte şi studii folositoare asupra proporţiunilor corpului uman şi desemn după cei mai celebri pictori" (1865).

Casa Memorială George Oprescu

Istoric, critic de artă, colecţionar, George Oprescu s-a născut la Câmpulung Muscel. A urmat liceul şi Facultatea de Litere şi Filozofie la Bucureşti, pe care o absolvă în 1905. Este profesor de franceză la Giurgiu şi Turnu Severin, predă şi la Universitatea din Cluj. A urmat specializări în Franţa, unde a legat o prietenie cu Henri Focillon, istoric de artă francez, director al Musée des Beaux-Arts din Lyon.

Este numit în organisme ale Ligii Naţiunilor: secretar al Comisiei pentru Cooperare Intelectuală, Paris (1923-1930), secretar al Comisiei de Litere şi Arte, Geneva, până în 1939. Din 1931, la solicitarea lui Nicolae Iorga, preia catedra de Istoria artei de la Universitatea din Bucureşti.

Între 1932 şi 1942 va conduce Muzeul „Toma Stelian", căruia îi donează multe lucrări de artă. Alte donaţii au ajuns la Academie – 1.400 de desene şi 6.000 de gravuri. Conduce Institutul de Istoria Artei din 1949 până la sfârşitul vieţii, la 87 de ani.

A publicat în ţară, dar şi în Franţa, Suedia, Elveţia, Germania, Marea Britanie. „Pictura românească în secolul al XIX-lea" este prima sa lucrare, apărută în 1937.

Criticul Radu Bogdan, care i-a fost apropiat şi elev, amintea în 1999, în Aula Academiei Române, cu prilejul marcării a 50 de ani de la înfiinţarea Institutului de Istoria Artei şi comemorării a 30 de ani de la moartea lui George Oprescu, că mentorul şi profesorul său îl plasa pe pictorul Ion Andreescu înaintea lui Nicolae Grigorescu. Dar la un moment dat a cedat opiniei generale, însă cu o precizare: „Grigorescu e mai mare, dar Andreescu e mai bun!".

Casa memorială „George Oprescu" se află în strada dr. Clunet, nr. 16, în cartierul Cotroceni. Imobilul, care aparţine de Academia Română, datează din prima jumătate a secolului XX.

Până în 1977, casa a funcţionat ca un muzeu, în care era expusă colecţia sa particulară, care apoi a fost dusă la Muzeul Colecţiilor iar impresionanta sa bibliotecă – la Institutul de Istoria Artei.

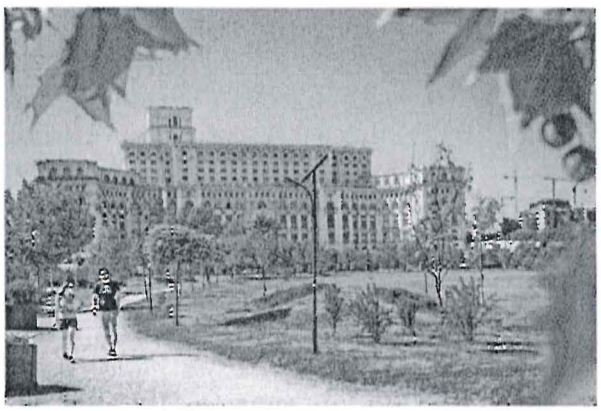
Parcul Davila

Parcul Davila este o mică oază de verde, îngrădită de un gard metalic cu ornamente, care înconjoară mormântul doctorului Carol Davila şi al Anei Davila. Îl găsim la intersecția străzii Ana Davila cu strada Nicolae Paulescu, în Sectorul 5.

În incinta parcului predomină liniștea, cântecul păsărilor, și mieunatul pisicilor din vecinătate. Odată trecuți de porțile de fier care „protejează" parcul, ne aflăm pe o alee de dale de piatră care duce spre băncile de lemn așezate în cerc, orientate către câteva monumente.

Mormântul soților Davila este în centrul parcului, marcat de o cruce inscripționată pe o parte „Ana Davila" iar pe cealaltă „Carol Davila". Monumentul a fost amplasat în anul 1903. Cei doi soți au ctitorit și s-au îngrijit de Azilul Elena Doamna, care se afla pe locul unde în prezent șad monumentele funerare ale celor doi. Acestea au fost construite de Mazer și Wilhelm Stuttgard.

Parcul Izvor

Parcul Izvor, aflat în Sectorul 5 al Capitalei, se prezintă ca o peluză, ca o terasă verde a Palatului Parlamentului. Aici, la 1985, se găsea Dealul Mihai-Vodă, cu mănăstirea cu acelaşi nume. După cum se ştie, zona a fost una dintre cele mai distruse de comunişti pentru aşa-numita modernizare, plan care a presupus construirea Palatului Parlamentului, a clădirilor pentru diverse instituţii din jur, a Centrului Civic.

Acum zona verde este generoasă, are 17 hectare, sub formă de dreptunghi. În aceste zile este asaltat de locuitori din apropiere şi nu numai, de amatori de jogging şi,

mai nou, găzduieşte numeroase spectacole şi festivaluri. Aici a cântat chiar celebra Madonna, în august 2009. În 2010 a fost amplasat în parc Parlamentul Copiilor, un loc de joacă de 2.400 de metri pătraţi, cu un castel de poveşti, iar din 2012 o alee poartă numele omului politic ceh Václav Havel.
Sute de arbori au fost plantaţi în Parcul Izvor de-a lungul anilor, prin intermediul mai multor campanii de voluntariat sau dedicate naturii.
Este localizat între bulevardul Națiunile Unite, bulevardul Libertății, strada B. P. Hasdeu și Splaiul Independenței, lângă stația de metrou Izvor.

Piața Constituției

Unul dintre cele mai mari şi agitate puncte ale Capitalei se află în Sectorul 5, lângă Palatul Parlamentului. Piaţa Constituţiei - locul unde mari artişti au făcut „priză" cu publicul în concerte şi spectacole de ţinut minte.

Aici şi-au spus poveştile Roger Waters de la Pink Floyd, Elton John, Sting, Robbie Williams, Shakira, AC/DC, Andre Rieu.

Spaţiul generos, în semicerc, găzduieştei târguri şi expoziţii, chiar curse de maşini sau întreceri sportive.

Este, de asemenea, adresa sediilor unor instituţii, plasate în blocurile de locuinţe care o încadrează vizavi de Palatul Parlamentului, şi locul unde, de Revelion, se numără secundele ultimei zile în show-uri explozive şi apoi se ia totul de la capăt.

Piața Francofoniei

Piața Francofoniei a fost inaugurată în aprilie 2013, la intersecția dintre bulevardul Libertății și Calea 13 Septembrie, în Sectorul 5. Prilejul a fost împlinirea a douăzeci de ani de la aderarea României la Organizația Internațională a Francofoniei.

Pavajul din Piața Francofoniei este realizat din granit alb, iar monumentul este placat cu marmură crem Vratza. Două plăci comemorative din marmură stau de o parte și de alta a monumentului, fiind gravate bilingv, în română și franceză. La mijlocul lor este inserată stema Bucureștiului. Suprafața pieței este de 250 de metri pătrați, iar asamblarea ei a fost gata în doar patru zile.

3/ Context strategic

În stabilizarea contextului strategic am luat în calcul trei documente esențiale: Strategia Sectorială pentru Dezvoltare Culturală 2023-2030 (SSDC 2023-2030), Strategia Culturală a Municipiului București și Barometrul de Consum Cultural 2022.

3.1. Strategia Sectorială pentru Dezvoltare Culturală 2023-2030 (SSDC 2023-2030)

Este un document foarte important pentru dezvoltarea sectorului cultural și creativ din România și are ca scop stabilirea unui cadru coerent și integrat care să susțină atât consumul, cât și producția culturală. Strategia propune măsuri legislative, financiare și administrative bine definite pentru a atinge obiectivele de dezvoltare durabilă a acestui sector.

3.1.1. Obiectivele principale ale SSDC 2023-2030

Recunoașterea și Valorizarea Sectorului Cultural și Creativ
Strategia își propune recunoașterea oficială a sectorului cultural și creativ (SCC) în România, armonizând-o cu strategiile europene. Aceasta implică stabilirea unui cadru legislativ care să susțină și să reglementeze activitățile din acest sector. De asemenea, valorificarea turismului cultural și consolidarea legăturilor dintre cultură, educație și alte domenii sunt priorități esențiale.

Creșterea Accesului și Participării la Cultură
Promovarea și facilitarea accesului la cultură pentru toate categoriile sociale, cu accent pe tineri și grupuri vulnerabile, reprezintă un obiectiv central. Implementarea de programe pentru susținerea consumului cultural în toate regiunile țării este crucială. De asemenea, sunt vizate măsuri pentru creșterea participării tinerilor la producția culturală și prevenirea migrației profesionale a resursei creative.

Dezvoltarea Infrastructurii Culturale
Investițiile în infrastructura culturală sunt vitale pentru crearea spațiilor adecvate producției și consumului cultural. Crearea unui sistem de management cultural eficient și profesionist este un aspect central al strategiei. Aceste măsuri vor asigura dezvoltarea durabilă și sustenabilă a sectorului cultural și creativ din România.

Digitalizarea Sectorului Cultural
Promovarea utilizării tehnologiilor digitale în producția culturală și promovarea accesului la cultură este esențială. Strategia susține dezvoltarea competențelor digitale în rândul profesioniștilor din sectorul cultural pentru a facilita adaptarea la noile tendințe și tehnologii.

Sustenabilitate și Protecția Mediului
Încurajarea consumului cultural durabil și protejarea mediului în spațiile culturale reprezintă o prioritate. Implementarea de măsuri care să reducă impactul ecologic al activităților culturale este esențială pentru asigurarea unei dezvoltări sustenabile pe termen lung.

Crearea de Parteneriate și Colaborări
Promovarea colaborărilor între sectorul public și cel privat pentru finanțarea proiectelor culturale este crucială pentru atragerea resurselor suplimentare. Stabilirea de parteneriate

internaționale pentru schimbul de bune practici și susținerea proiectelor culturale românești pe plan global este, de asemenea, un obiectiv important al strategiei.

3.1.2. Despre consumul cultural

Consumul Cultural în Afara Spațiilor Dedicate Culturii

Consumul cultural non-public este tratat ca o componentă esențială pentru dezvoltarea durabilă a sectorului cultural și creativ. SSDC 2023-2030 recunoaște importanța implicării tuturor actorilor din domeniul cultural, de la autorități și producători, până la creatori și organizații publice și private. Acesta subliniază necesitatea unui management cultural profesionist și a unui cadru normativ unitar pentru a facilita dezvoltarea practicilor de consum cultural la nivel național.

Consumul Cultural în București și Sectorul 5

Deși documentul SSDC 2023-2030 nu oferă detalii specifice despre consumul cultural în București și Sectorul 5, este evident că strategia urmărește creșterea nivelului de consum cultural în toate sectoarele și regiunile, inclusiv București. Măsurile legislative, financiare și de infrastructură propuse au scopul de a îmbunătăți participarea culturală și accesul la cultură în aceste zone.

3.1.3. Grupurile Vulnerabile

SSDC 2023-2030 acordă o atenție deosebită grupurilor vulnerabile, având ca obiectiv principal facilitarea accesului acestora la cultură. Strategia propune:
- Programe dedicate care să asigure accesul grupurilor vulnerabile la evenimente și activități culturale.
- Crearea de parteneriate cu organizații non-guvernamentale și instituții educaționale pentru a implementa inițiative culturale destinate acestor grupuri.
- Investiții în infrastructura culturală accesibilă și adaptată nevoilor persoanelor cu dizabilități și a altor grupuri vulnerabile.
- Campanii de sensibilizare și promovare a incluziunii culturale.

3.1.4. Măsuri Legislative

1. Elaborarea unei Legi de Sistem:
- Aceasta va integra totalitatea clasificărilor și definițiilor reunite sub sintagma Sectorului Cultural Creativ (SCC), după modelul european.
- Se va crea un document programatic asumat la nivel guvernamental care să coagulă principiile, obiectivele și definițiile SCC.

2. Modificarea Legilor Referitoare la Managementul Instituțiilor Publice de Cultură:
Aceasta include completarea cu prevederi derogatorii speciale pentru cultură în diverse legi, cum ar fi Legea finanțelor publice, Codul administrativ, Legea proprietății publice, Codul civil, Codul muncii, Legea salarizării unitare și Legea sponsorizării.

3. Adoptarea unor Legi Speciale Dedicat Sectoarelor Culturale:
Se va colabora cu mediul academic și asociațiile de management cultural pentru a crea un set de legi speciale care să descrie tipul activităților și categoriile de profesioniști necesari pentru producție, distribuție și promovare în fiecare sector SCC.

3.1.5. Măsuri Financiare

1. Finanțare prin Programe de Granturi:
Se vor activa instrumente financiare la nivelul Ministerului Culturii (MC) pentru sprijinirea inițiativelor culturale și a proiectelor artistice prin granturi și alte forme de finanțare nerambursabilă.

2. Alocări Bugetare Predictibile:
Asigurarea alocării resurselor financiare într-un mod predictibil și transparent pentru a sprijini implementarea obiectivelor strategice și obținerea rezultatelor asumate. Aceasta include stabilirea unui cadru bugetar pe termen mediu.

3. Crearea de Parteneriate Public-Private:
Promovarea colaborărilor între sectorul public și cel privat pentru finanțarea proiectelor culturale, asigurând astfel resurse suplimentare pentru susținerea producției culturale.

3.1.6. Măsuri Administrative

1. Stabilirea Nivelelor de Intervenție:
O abordare managerială strategică proactivă este esențială pentru îndeplinirea obiectivelor. Aceasta implică o strategie națională ce înglobează toate sectoarele de producție culturală, atât în mediul privat, cât și public, și departajarea pe nivele de decizie pentru formularea obiectivelor realiste.

2. Implementarea unui Sistem Unitar de Management Cultural:
Crearea unui cadru unitar de înțelegere și gestionare a culturii, care respectă principiile și regulile de management aplicabile acestui domeniu.

3. Monitorizare și Evaluare:
Fiecare set de obiective este însoțit de măsuri concrete de îndeplinire, cu responsabilități clare și indicatori de monitorizare și evaluare. Aceste măsuri vizează activarea unor instrumente la nivelul Ministerului Culturii și sunt însoțite de estimarea unor intervale de timp și a rezultatelor așteptate.

4. Revizuirea Cadrului Normativ Existent:
Realizarea unui set de legi speciale dedicate fiecărui sector cultural și armonizarea celor existente pentru a reflecta mai bine nevoile și specificitățile fiecărui domeniu. Aceasta va implica colaborarea cu profesioniștii din cultură și mediul academic pentru a asigura relevanța și eficiența legislației.

3.1.7, Implementarea SSDC

Implementarea SSDC se bazează pe o abordare managerială strategică pro-activă, care implică stabilirea unor nivele de intervenție bine definite și adoptarea unei viziuni top-down pentru eficientizarea resurselor. Aceasta include măsuri pentru creșterea nivelului de consum cultural și încurajarea participării tinerilor la producția culturală, prevenind astfel migrația profesională a resursei creative.

Strategia Sectorială pentru Dezvoltare Culturală 2023-2030 (SSDC 2023-2030) reprezintă un cadru strategic complex și coerent, menit să stimuleze atât consumul, cât și producția culturală în România. Prin adoptarea și implementarea acestei strategii, România își propune să valorifice pe deplin potențialul cultural și creativ al țării, contribuind astfel la

dezvoltarea socio-economică și la consolidarea identității culturale naționale. SSDC include măsuri legislative, financiare și administrative bine definite, care vor asigura dezvoltarea sustenabilă a sectorului cultural și creativ, creșterea accesului și participării la cultură, digitalizarea sectorului, protecția mediului și crearea de parteneriate și colaborări pentru susținerea proiectelor culturale românești pe plan național și internațional.

3.2. Strategia Culturală a Municipiului București 2016 - 2026

Documentul „Strategia Culturală a Municipiului București 2016-2026" elaborat sub coordonarea Primăriei Municipiului București și ARCUB (Centrul Cultural al Municipiului București) este un plan strategic menit să contureze direcțiile principale de dezvoltare culturală a orașului. Scopul principal al strategiei este de a poziționa cultura ca motor central al dezvoltării urbane durabile, contribuind astfel la îmbunătățirea calității vieții cetățenilor și la creșterea atractivității orașului pe plan național și internațional.

În contextul general al strategiei, sectorul 5 al Bucureștiului este menționat în mod special în legătură cu echilibrul necesar între centru și periferie. Se subliniază necesitatea de a extinde oferta culturală și în zonele periferice, inclusiv în sectorul 5, pentru a asigura accesul echitabil la cultură pentru toți locuitorii orașului.

Documentul accentuează importanța includerii grupurilor defavorizate și vulnerabile în viața culturală a orașului. Printre măsurile propuse se numără diversificarea ofertei culturale pentru a răspunde nevoilor acestor grupuri și asigurarea accesului nediscriminatoriu la resurse culturale. Se propune dezvoltarea de programe speciale și proiecte care să faciliteze participarea culturală a grupurilor defavorizate, inclusiv a minorităților și a celor din zonele periferice, cum ar fi sectorul 5.

3.2.1. Măsuri de sprijinire a artiștilor

Un element central al strategiei este sprijinirea dezvoltării artiștilor și a sectorului cultural și creativ. Printre măsurile propuse se numără:

- Finanțare și resurse: Asigurarea accesului la finanțări naționale și europene pentru proiectele culturale și crearea unor mecanisme de susținere financiară a artiștilor locali.
- Spații de producție: Dezvoltarea de spații dedicate producției culturale în diverse zone ale orașului, inclusiv în cartierele mai puțin centrale.
- Formare și educație: Susținerea programelor de formare și educație pentru artiști, facilitând astfel dezvoltarea competențelor necesare pentru a reuși într-un mediu competitiv.
- Networking și parteneriate: Promovarea parteneriatelor între artiști și instituții culturale, precum și crearea de rețele pentru schimburi de idei și resurse.

3.2.2. Măsuri de creștere a accesului publicului la cultură

Pentru a crește participarea publicului la viața culturală a orașului, strategia propune o serie de măsuri, printre care:

- Activarea cartierelor: Implementarea programelor culturale locale pentru a aduce cultura mai aproape de locuitori, în special în cartierele periferice.

- Diversificarea ofertei culturale: Crearea unei oferte culturale variate și accesibile, care să includă atât evenimente mari cât și activități de mică amploare, adaptate diverselor grupuri de public.
- Educație culturală: Introducerea și promovarea culturii în educație, prin programe școlare și extracurriculare, pentru a forma un public competent cultura -promovarea trupelor de teatru în cadrul școlilor și liceelor din Sectorul 5.
- Inclusivitate și accesibilitate: Asigurarea accesului la cultură pentru toți cetățenii, inclusiv pentru cei din grupurile vulnerabile și defavorizate. Crearea unor programe care să încurajeze participarea culturală a acestor grupuri.

3.2.3. Diagnoza ecosistemului cultural bucureștean

Strategia include o analiză detaliată a ecosistemului cultural al Bucureștiului, evidențiind atât punctele forte cât și problemele și provocările actuale. Printre acestea se numără:

- Dezechilibrul între centru și periferie: O concentrare excesivă a infrastructurii și evenimentelor culturale în centrul orașului, în detrimentul zonelor periferice.
- Patrimoniul cultural: Nevoia de revitalizare și valorizare a patrimoniului cultural material și imaterial al orașului.
- Administrarea culturală: Necesitatea îmbunătățirii administrării și legislației culturale pentru a sprijini mai eficient sectorul cultural și creativ.

3.2.4. Axele și obiectivele strategice

Strategia culturală a Municipiului București se articulează în jurul a șase axe strategice principale, fiecare cu obiective specifice:

1. Înscrierea culturii ca motor al dezvoltării urbane durabile: Aceasta include activarea cartierelor și cultura în proximitate, revitalizarea patrimoniului construit și imaterial, și transformarea spațiului public în act cultural.

2. Asigurarea accesului și încurajarea participării generalizate: Diversificarea și creșterea atractivității ofertei culturale, asigurarea accesului nediscriminatoriu pentru grupurile defavorizate, și formarea unui public competent cultural.

3. Poziționarea Bucureștiului ca o capitală culturală atractivă a spațiului european: Promovarea schimburilor culturale internaționale, dezvoltarea echipamentelor culturale competitive, și promovarea turismului cultural.

4. Transformarea paradigmei antreprenoriatului creativ: Încurajarea unei viziuni antreprenoriale în domeniul cultural și susținerea dezvoltării economice prin sectoarele culturale și creative.

5. București – oraș „conectiv": Dezvoltarea Bucureștiului ca un motor regional de dezvoltare, extinderea proceselor de digitizare a resurselor culturale și adoptarea noilor tehnologii.

6. Creșterea capacității și sustenabilității sectorului cultural: Încurajarea colaborării între actorii culturali, creșterea capacității organizațiilor culturale și administrative, și utilizarea statisticilor și analizelor în dezvoltarea politicilor culturale.

3.2.5. Implementarea strategiei

Pentru a asigura punerea în aplicare a strategiei, documentul propune un plan de acțiuni detaliat, cu termene de realizare, costuri aferente, și responsabili pentru implementare. Se subliniază necesitatea creării unui mecanism de monitorizare și evaluare a progresului, precum și formarea unui grup de lucru care să coordoneze implementarea strategiei sub autoritatea Direcției Cultură, Sport, Turism a Primăriei Municipiului București.

Strategia Culturală a Municipiului București 2016-2026 pune bazele unei dezvoltări culturale integrate și sustenabile menită să transforme Bucureștiul într-un centru cultural vibrant și accesibil pentru toți locuitorii săi.

3.3. Barometrul de Consum Cultural 2022

Barometrul de Consum Cultural 2022 revine după o pauză de trei ani cauzată de pandemia de COVID-19, oferind o imagine de ansamblu asupra schimbărilor în practicile de consum cultural și analizând relația dintre cultură și democrație. Cercetarea a evaluat atât consumul cultural în spațiul public, cât și non-public.

3.3.1. Dinamica consumului cultural non-public

Consumul cultural non-public a cunoscut o serie de transformări semnificative în perioada pandemiei. În 2022, utilizarea internetului pentru consumul cultural a atins același nivel cu consumul de televiziune. Tinerii au devenit mari consumatori de internet, utilizând platformele online pentru muzică, filme, jocuri și lectură electronică. Acest lucru a dus la o schimbare în obiceiurile culturale, cu o preferință mai mare pentru conținutul digital.
Muzică: Consumul de muzică online a crescut, fiind facilitat de platforme precum Spotify și YouTube. Comparativ cu 2019, procentul celor care ascultă muzică zilnic a crescut semnificativ.

Programe TV și Filme: Utilizarea serviciilor de streaming, precum Netflix și HBO Go, a crescut, reflectând o preferință pentru conținutul la cerere. În 2022, 65% dintre respondenți au declarat că vizionează programe TV și filme online cel puțin o dată pe săptămână.

Lectură: Lectura în format electronic a devenit tot mai populară, cu o creștere de 20% în rândul celor care citesc e-books și audiobooks față de 2019.

Jocuri: Jocurile video au devenit o activitate culturală majoră, în special în rândul tinerilor, cu 40% dintre respondenți jucând jocuri online cel puțin o dată pe săptămână.

Consumul cultural în București și Sectorul 5

Bucureștiul, ca principal centru cultural al țării, a avut un profil distinct de consum cultural în 2022. În special, Sectorul 5 a prezentat caracteristici interesante:

Participare la Evenimente Culturale: În București, participarea la evenimente culturale a rămas ridicată, în ciuda pandemiei. Aproximativ 70% dintre locuitorii Sectorului 5 au declarat că participă la evenimente culturale (teatru, concerte, expoziții) cel puțin o dată pe lună.

Vizite la Muzee și Biblioteci: Frecvența vizitelor la muzee și biblioteci a scăzut ușor, dar rămâne mai mare decât media națională. În Sectorul 5, 30% dintre respondenți au vizitat un muzeu în ultimele 12 luni, iar 40% au fost la bibliotecă.
Consumul de Artă Digitală: Utilizarea platformelor de artă digitală și a tururilor virtuale de muzee a crescut, cu 25% dintre bucureșteni declarând că au participat la astfel de activități în ultimele șase luni.

Efectele participării la activitățile culturale asupra calității vieții și bunăstării sociale
Participarea la activități culturale în spațiul public are efecte benefice asupra calității vieții și bunăstării sociale. Studiul confirmă că implicarea în activități culturale contribuie la dezvoltarea capitalului social și a coeziunii comunitare.

Beneficii Sociale și Emoționale: Respondenții au raportat că participarea la activități culturale îi face să se simtă mai conectați cu comunitatea și să aibă o stare emoțională mai bună. 80% dintre participanți au menționat că vizionarea de filme sau participarea la festivaluri le-a îmbunătățit starea de spirit.

Comparație cu 2019: Comparativ cu datele din 2019, se observă o creștere a consumului de muzică și programe TV, dar și o creștere a utilizării internetului pentru activități culturale online.

3,3,2, Participarea la activități culturale ca factor explicativ al cetățeniei democratice

Consumul cultural este direct corelat cu cetățenia democratică, stimulând implicarea civică și participarea activă în viața comunității.

Implicarea Civică: Participarea la activități culturale stimulează interesul pentru implicarea civică. 60% dintre cei care participă regulat la evenimente culturale sunt, de asemenea, implicați în activități civice.

Disparități Sociale: Se mențin decalajele de consum cultural între diverse categorii sociale. Femeile, vârstnicii, persoanele din mediul rural și cei cu nivel redus de educație și venit participă mai puțin la activități culturale.

3.3.3. Analiza barierelor în consumul cultural

Pandemia a accentuat anumite bariere în consumul cultural, dar a favorizat consumul în aer liber și online. Barometrul identifică diverse bariere fizice, financiare, geografice și culturale.

Aspecte Fizice și Financiare: Accesul fizic și costurile sunt principalele bariere. 30% dintre respondenți au menționat că prețul biletelor este prea mare, iar 25% au avut dificultăți de acces din cauza locației.

Educația Culturală: Lipsa educației culturale reprezintă o barieră importantă. Educația culturală joacă un rol crucial în formarea și menținerea obiceiurilor de consum cultural. Programele educaționale specifice sunt necesare pentru a atrage tinerii și a dezvolta interesul pentru cultură.

3.3.4. Perspective strategice și soluții

Analizele realizate au contribuit la formularea Viziunii Strategice asupra culturii din România pentru perioada 2023-2030. Aceasta propune modele de acțiune și dezvoltare prin valorificarea potențialului economic al culturii la nivel regional și local.

Dezvoltarea Infrastructurii Culturale: Propunerile includ investiții în infrastructura culturală și crearea de programe care să susțină accesul la cultură pentru toate categoriile sociale.

Programe pentru Grupuri Vulnerabile: Soluțiile pentru înlăturarea barierelor includ orientarea către comunitatea locală și implementarea de programe speciale pentru grupuri vulnerabile. Se pune accent pe diversificarea ofertei culturale și pe creșterea accesibilității.

Barometrul de Consum Cultural 2022 confirmă continuarea dinamicii observate în perioada pandemiei, cu o orientare crescută spre consumul cultural online. Educația culturală și intervențiile strategice sunt esențiale pentru asigurarea accesului și participării la activități culturale, contribuind astfel la dezvoltarea cetățeniei democratice și la bunăstarea socială.

4/ Analiză SWOT

Analiza SWOT acoperă o serie de criterii considerate cheie: condiții de trai, spații publice, servicii de sănătate și asistență socială, participare civică, politică și voluntariat, educație formală și non-formală, timp liber și sport, cultură, infrastructură comunitară, mediu și dezvoltare durabilă, muncă și dezvoltare, percepția asupra vieții în sectorul 5.

Puncte tari

Medie de vârstă relativ mică a locuitorilor sectorului 5 (s-a constatat o creștere a ponderii familiilor tinere în ultimii ani, atrase de chiriile accesibile);
Densitatea locuitorilor este mai mică decât a altor sectoare:
Existența de școli cu clasele 1-8 la distanțe rezonabile de locatari
Un număr relativ crescut de parcuri mici;
Existența unor asociații și lideri comunitari cu implicare semnificativă și cu istoric relevant, inclusiv în zonele "ghetoizate",
Viața culturală dinamică a Bucureștiului (numărul mare de operatori culturali și manifestări și evenimente, existența unui public receptiv);
Mediu multicultural și intercultural al Sectorului 5;
Prezența în Sectorul 5 a celor mai importante obiective turistice din România - Palatul Parlamentului și Catedrala Mântuirii Neamului:
Numărul mare de monumente istorice și culturale din Sectorul 5 (peste 140 de obiective), inclusiv instituții culturale și lăcașe de cult (8 muzee, 13 biserici cu valoare istorică);

Puncte slabe

Clivaje foarte mari între zonele aflate aproape de centrul orașului și cele de la periferie (în special Ferentari și Rahova);
Gradul de turism cultural mediu/ scăzut la nivel general al Sectorului 5, concentrat strict asupra zonei Cotroceni/ 13 Septembrie;
Lipsa sau nefolosirea spațiilor publice pentru derularea de programe comunitare, culturale, artistice sau sportive;
Lipsa infrastructurii culturale în cartiere (cinematografe, săli de teatru).
Consumul de cultură este foarte redus - 71% dintre locuitori nu au participat niciodată în ultimul an la un eveniment cultural
Lipsa de oportunități de petrecere a timpului liber prin cultură, sport, educație nonformală sau divertisment în mediu sigur pentru tineri. (interviu)
Existența unor zone „ghetou", cu supra-aglomerare majoră, lipsa accesului la utilități;
Lipsa parcurilor și a spațiilor vezi (a doua cea mai mică suprafață medie/ locuitor din București) și lipsa de îngrijire a celor existente;
Comunicare și cooperare cu sincope inter- și intra-instituțională și cu alți actori (operatori culturali, universități etc.);

Oportunități

Dezvoltarea accelerată a sectorului industriilor culturale și creative;
Revitalizarea urbană accentuată a ultimilor ani pornind dinspre centru spre periferii;
Potențial de dezvoltare imobiliară pe verticală (cu reglementarea corespunzătoare).

Numărul mare de case și numărul relativ redus de rânduri succesive de blocuri poate permite identificarea de imobile care pot fi transformate în centre comunitare sau centre culturale, respectiv de spații pe care astfel de centre pot să fie construite.
Posibilitatea de a accesa fonduri nerambursabile (fonduri structurale, PNRR, programul Europa Creativă ș.a.m.d.);
Colaborarea cu organizații și asociații din sectorul non-guvernamental ale căror acțiuni și proiecte se adresează locuitorilor Sectorului 5;
Creșterea culturii voluntariatului în rândul tinerilor;
Creșterea participării civice și culturale în rândul publicului larg.
Organizarea constantă de evenimente culturale.

Amenințări

Lipsa de predictibilitate a finanțărilor pe termen lung;
Incoerență în implementarea politicilor publice;
Ignorarea nevoilor comunităților și adâncirea clivajelor sociale existente.
Dezvoltări imobiliare de mari dimensiuni care să nu ia în calcul și nevoia de spații comune pentru socializare.
Consumul de alcool și droguri în rândul tinerilor.
Factori externi care pot duce la creșterea sărăciei, a clivajelor și a celorlalte probleme specifice tinerilor din Sectorul 5 (șomaj și lipsa locurilor de muncă, criză economică/ energetică, război, etc)

5/ Obiective strategice și plan de acțiune

În urma situației existente, am identificat 5 obiective de bază pentru a dezvolta o strategie culturală eficientă pentru sectorul 5 din București. Prin atingerea acestor obiective, vom crea un mediu cultural vibrant care să valorifice talentul local și să implice comunitatea în activități culturale diverse și care se adresează tuturor categoriilor de public: locuitorii sectorului 5, turiști - inclusiv turiștii străini, vizitatori din alte zone ale orașului.

În Sectorul 5, cultura joacă un rol esențial în sprijinirea incluziunii sociale, în special pentru grupurile vulnerabile, cum sunt persoanele de etnie romă, persoanele cu dizabilități și locuitorii din zonele marginalizate (în special unele zone din cartierele Rahova și Ferentari). Programele culturale sunt gândite să ofere acces egal la activități artistice și educaționale, oferind platforme prin care aceste comunități își pot exprima identitatea și valorile într-un mod creativ și constructiv.

Evenimentele de artă participativă, precum atelierele de teatru, muzică și fotografie organizate în colaborare cu comunitatea, aduc oamenii împreună și contribuie la reducerea izolării sociale. Inițiativele precum proiectele **Studiourile Ferentari** demonstrează că tinerii din cartierele defavorizate pot deveni actori activi ai schimbării, folosind arta pentru a-și depăși condiția socială și pentru a-și construi noi perspective de viață. .

Prin promovarea diversității culturale, Sectorul 5 poate combate stereotipurile negative și rasismul. Festivalurile interculturale, proiecțiile de film care abordează subiecte sensibile legate de discriminare, și expozițiile dedicate istoriei și tradițiilor grupurilor etnice din sector sunt exemple concrete de cum cultura poate deveni o platformă de dialog și educație.

Organizarea de evenimente precum "Zilele Caleido" sau **Balkanik Fest**, cu participarea artiștilor din diverse culturi, aduce în prim-plan valorile toleranței și solidarității. Aceste inițiative nu doar că sensibilizează publicul față de problemele de discriminare, dar și contribuie activ la integrarea grupurilor marginalizate.

Activitățile culturale au un impact profund asupra coeziunii sociale, oferind spații sigure unde membrii comunității, indiferent de vârstă, etnie sau statut social, pot interacționa și împărtăși experiențe comune. Prin intermediul acestor evenimente, Sectorul 5 contribuie la dezvoltarea unui spirit civic puternic și la formarea unei identități comunitare coezive.

Dezvoltarea unei infrastructuri culturale locale, cum ar fi **parcurile și piețele utilizate ca spații pentru evenimente culturale** (teatre în aer liber, concerte, expoziții), contribuie la atragerea unui public divers și la crearea unor oportunități de socializare în afara cercurilor obișnuite.

Tinerii sunt un public-cheie al strategiei culturale a Sectorului 5, iar includerea acestora în proiecte culturale nu doar că dezvoltă creativitatea, ci și responsabilizează social. Programele de mentorat cultural, atelierele de creație și inițiativele participative, cum ar fi inițiativa InCotroceni, au demonstrat cum implicarea tinerilor în viața culturală duce la dezvoltarea abilităților critice, de leadership și antreprenoriale .

Aceste proiecte oferă tinerilor șansa de a contribui la rezolvarea unor probleme sociale reale prin artă, devenind astfel agenți ai schimbării și reducând distanțele între diversele grupuri sociale. În același timp, cultura oferă alternative pozitive pentru petrecerea timpului liber, promovând valori precum solidaritatea, empatia și respectul pentru diversitate.

Cultura este un motor esențial pentru incluziunea socială în Sectorul 5. Prin inițiative care implică atât comunitatea locală, cât și grupurile vulnerabile, cultura creează punți între oameni, combate prejudecățile și oferă spații de dialog și coeziune socială. Combaterea discriminării, promovarea egalității de șanse și dezvoltarea armonioasă a tinerilor sunt obiective majore care pot fi atinse printr-o strategie culturală bine articulată și susținută.

5.1. Obiective strategice

În urma analizei SWOT și pentru a ne alinia cu contextul strategic, am identificat cinci obiective strategice.

1. Creșterea Accesului la Activități Culturale pentru Toți Locuitorii
2. Sprijinirea și Dezvoltarea Artiștilor Locali
3. Îmbunătățirea Infrastructurii Culturale în Sectorul 5
4. Promovarea Patrimoniului Cultural și Istoric al Sectorului 5
5. Îmbunătățirea Comunicării și Colaborării Culturale

1. Creșterea Accesului la Activități Culturale pentru Toți Locuitorii

Obiectiv
Asigurarea accesului egal la activități și evenimente culturale pentru toți locuitorii sectorului 5, indiferent de vârstă, venituri sau localizarea geografică.

Acțiuni Detaliate:

1. Festivaluri și Evenimente Culturale în Cartiere:

Descriere: Organizarea de festivaluri culturale în parcurile și spațiile publice din sectorul 5. Aceste evenimente pot include muzică live, spectacole de teatru, proiecții de filme și expoziții de artă.
Scop: Apropierea evenimentelor culturale de locuitori, reducând nevoia de deplasare către centrul orașului.
Implementare: Colaborare cu artiști locali și organizații culturale pentru a planifica și desfășura evenimente în diverse locații.

2. Ateliere și Cursuri Comunitare:

Descriere: Deschiderea de ateliere de artă și cursuri în școli, biblioteci și alte spații comunitare. Acestea pot include pictură, sculptură, dans, muzică și teatru.
Scop: Dezvoltarea creativității și abilităților artistice în rândul locuitorilor de toate vârstele.
Implementare: Implicarea artiștilor locali ca instructori și parteneriate cu ONG-uri culturale pentru resurse și expertiză.

2. Sprijinirea și Dezvoltarea Artiștilor Locali

Obiectiv
Crearea unui mediu favorabil pentru dezvoltarea și susținerea artiștilor locali, oferindu-le resursele necesare pentru a-și desfășura activitatea.

Acțiuni Detaliate:

1. Program de Rezidențe Artistice:
Descriere: Implementarea unui program de rezidențe artistice care să ofere artiștilor locali acces la spații de producție și finanțări pentru proiectele lor.
Scop: Susținerea dezvoltării artistice și producției culturale locale.
Implementare: Identificarea spațiilor disponibile și colaborarea cu sponsorii pentru finanțarea programului.

2. Spații de Producție și Expoziție:

Descriere: Oferirea de spații pentru crearea și expunerea lucrărilor artistice. Acestea pot include ateliere, studiouri și galerii temporare.
Scop: Asigurarea unui mediu de lucru adecvat și oportunități de expunere pentru artiști.
Implementare: Utilizarea spațiilor neconvenționale și parteneriate cu proprietarii de clădiri neutilizate.

3. Granturi și Burse pentru Proiecte Artistice:
Descriere: Acordarea de granturi și burse pentru proiectele artistice inovatoare și relevante pentru comunitate.
Scop: Susținerea financiară a proiectelor care contribuie la dezvoltarea culturală a sectorului 5.
Implementare: Crearea unui fond dedicat și organizarea de competiții pentru selectarea proiectelor.

3. Îmbunătățirea Infrastructurii Culturale în Sectorul 5

Obiectiv:
Dezvoltarea și modernizarea infrastructurii culturale din Sectorul 5 pentru a susține o gamă variată de activități și evenimente culturale.

Acțiuni Detaliate:

1. Utilizarea Spațiilor Neconvenționale:

Descriere: Transformarea spațiilor neutilizate sau subutilizate în locuri pentru activități culturale, cum ar fi ateliere, galerii temporare și săli de spectacole.
Scop: Extinderea infrastructurii culturale fără investiții majore în construcții noi.
Implementare: Identificarea și negocierea utilizării acestor spații cu proprietarii.

2. Amenajarea Parcurilor pentru Evenimente Culturale:

Descriere: Amenajarea parcurilor pentru a găzdui evenimente culturale, inclusiv montarea unor scene mobile și corturi.
Scop: Utilizarea eficientă a spațiilor publice pentru activități culturale.
Implementare: Colaborare cu administrația locală și instituțiile publice pentru obținerea autorizațiilor necesare și planificarea logisticii.

3. Rețea de Centre Culturale Comunitare:

Descriere: Dezvoltarea unei rețele de centre culturale în diverse cartiere ale sectorului, care să ofere acces la ateliere, cursuri și evenimente culturale.
Scop: Crearea unor puncte de acces cultural în proximitatea locuitorilor.
Implementare: Renovarea și adaptarea clădirilor existente pentru a servi drept centre culturale.

4. Promovarea Patrimoniului Cultural și Istoric al Sectorului 5

Obiectiv
Valorificarea și promovarea patrimoniului cultural și istoric al sectorului 5, pentru a consolida identitatea culturală locală și a atrage turiști.

Acțiuni Detaliate:

1. Trasee Culturale și Tururi Ghidate:

Descriere: Crearea de trasee culturale ghidate care să includă locuri de interes istoric și cultural din sectorul 5, precum și ateliere sau studiouri ale artiștilor locali.
Scop: Promovarea patrimoniului cultural și istoric local și atragerea turiștilor.
Implementare: Colaborare cu ghizi turistici și organizații culturale pentru dezvoltarea și promovarea traseelor.

2. Expoziții Temporare și Programe Educaționale:

Descriere: Organizarea de expoziții temporare și programe educaționale care să sublinieze importanța patrimoniului cultural local.
Scop: Educarea și sensibilizarea publicului cu privire la patrimoniul cultural al sectorului 5.
Implementare: Parteneriate cu muzee, școli și universități pentru realizarea acestor programe.

3. Evenimente Culturale de Valorificare a Patrimoniului:

Descriere: Organizarea de evenimente culturale care să celebreze și să valorifice patrimoniul cultural și istoric al sectorului, cum ar fi zilele orașului, festivaluri și târguri tradiționale. Sprijinirea evenimentelor deja existente/ organizate de alți operatori culturali.
Scop: Creșterea vizibilității și aprecierii patrimoniului local.
Implementare: Implicarea comunității și a artiștilor locali în organizarea și desfășurarea acestor evenimente.

5. Îmbunătățirea Comunicării și Colaborării Culturale

Obiectiv: Consolidarea rețelelor de colaborare între diferiți actori culturali și îmbunătățirea comunicării dintre autoritățile locale, organizațiile culturale și comunitate.

Acțiuni Detaliate:

1. Platformă Online de Cultură Locală:

Descriere: Dezvoltarea unei platforme online care să centralizeze informațiile despre evenimentele culturale, atelierele și proiectele artistice din sectorul 5.
Scop: Crearea unui punct central de informare și comunicare pentru activitățile culturale din sector.
Implementare: Colaborare cu dezvoltatori de software și designeri web, ideal tot din sector, pentru crearea și întreținerea platformei.

2. Întâlniri și Workshop-uri Periodice:

Descriere: Organizarea de întâlniri și workshop-uri periodice pentru artiști, organizații culturale și autorități locale pentru a discuta și planifica proiectele culturale.
Scop: Facilitarea colaborării și schimbului de idei între actorii culturali din sectorul 5.
Implementare: Crearea unui calendar regulat de întâlniri și identificarea unor facilitatori pentru aceste workshop-uri.

3. Promovarea Parteneriatelor Culturale:

Descriere: Promovarea parteneriatelor între sectorul public, privat și organizațiile non-guvernamentale pentru a susține proiectele culturale.
Scop: Mobilizarea resurselor și expertizei din diverse sectoare pentru dezvoltarea culturală a sectorului 5.
Implementare: Identificarea oportunităților de colaborare și organizarea de evenimente de networking pentru actorii culturali.

5.2. Calendar de implementare pentru perioada 2024 - 2028

Pentru a crea un plan de acțiune detaliat, trebuie să ne concentrăm pe implementarea secvențială a obiectivelor, astfel încât fiecare pas să sprijine următorii.

Etapa 1: Identificare și planificare
1. Identificarea și dezvoltarea infrastructurii culturale**:
Acțiune: Cartografierea și evaluarea spațiilor existente (publice și private) care pot fi utilizate pentru producție, expoziție și evenimente culturale.
Rezultat: O hartă detaliată a spațiilor disponibile și identificarea necesităților de renovare/ amenajare.
Termen: Finalizare până la sfârșitul lui 2024.

2. Inițierea parteneriatelor naționale și internaționale
Acțiune: Stabilirea parteneriatelor cu instituții culturale naționale (muzee, teatre, universități) și internaționale pentru schimburi culturale și finanțări.
Rezultat: Acorduri de colaborare pentru susținerea evenimentelor și expozițiilor locale.
Termen: Până la sfârșitul primului trimestru 2025.

3. Lansarea de consultări publice:
Acțiune: Organizarea de întâlniri cu comunitatea și artiștii locali pentru a identifica nevoile culturale și preferințele publicului.
Rezultat: Raport de consultare publică pentru includerea nevoilor comunității în planul de acțiune.
Termen: Primul semestru din 2025.

Etapa 2: Dezvoltare și implementare de proiecte pilot
1. Amenajarea și inaugurarea spațiilor culturale:
Acțiune: Renovarea sau amenajarea spațiilor identificate în 2024 pentru a fi folosite ca ateliere, săli de expoziție sau spații pentru evenimente culturale.
Rezultat: Inaugurarea primelor spații culturale disponibile pentru artiști și public.
Termen: Începând cu primul semestru din 2025

2. Lansarea rezidențelor artistice și a atelierelor comunitare:
Acțiune: Implementarea primului program de rezidențe artistice pentru artiști locali și internaționali.
Rezultat: Participarea unui număr de minimum 10 artiști la rezidențe anuale.
Termen: Începerea programului în vara 2025.

3. Proiecte pilot pentru activități comunitare:
Acțiune: Organizarea de ateliere și cursuri gratuite pentru comunitate (teatru, pictură, muzică) în centrele culturale nou amenajate.
Rezultat: Implicarea activă a comunității în proiectele culturale locale.
Termen: Lansare în vara 2025.

Etapa 3: Extinderea și diversificarea ofertei culturale
1. Extinderea rețelei de parteneriate culturale:
Acțiune: Extinderea colaborărilor internaționale prin schimburi de expoziții și evenimente comune.
Rezultat: Crearea unui calendar de evenimente culturale internaționale în Sectorul 5.
Termen: Lansare în a doua jumătate a anului 2025.

2. Lansarea unor festivaluri culturale:
Acțiune: Organizarea unor festivaluri de muzică, teatru, film sau arte vizuale, care să devină evenimente anuale de referință în București.
Rezultat: Participarea largă a publicului și creșterea accesului la cultură
Termen: Finalul anului 2025.

3. Dezvoltarea programelor educaționale culturale:
Acțiune: Implementarea unor programe educaționale culturale în colaborare cu școlile din Sectorul 5.
Rezultat: Creșterea nivelului de conștientizare culturală în rândul elevilor și tinerilor.
Termen: Lansare în anul școlar 2025-2026.

Etapa 4: Consolidare și internaționalizare
1. Monitorizarea impactului cultural și evaluare:
Acțiune: Realizarea unor evaluări periodice ale proiectelor implementate până în prezent și ajustarea acestora în funcție de feedback.
Rezultat: Rapoarte de evaluare care să conducă la îmbunătățirea continuă a strategiei culturale.
Termen: Evaluări trimestriale. .

2. Promovarea internațională a evenimentelor culturale:
Acțiune: Atragerea turiștilor prin promovarea festivalurilor și evenimentelor culturale pe platforme internaționale.
Rezultat: Creșterea vizibilității Sectorului 5 ca destinație culturală.
Termen: Începând cu 2027.

Etapa 5: Sustenabilitate și maturizare
Dezvoltarea sustenabilă a infrastructurii culturale:
Acțiune: Implementarea de practici sustenabile în gestionarea spațiilor culturale (reducerea consumului de resurse, reciclare).
Rezultat: Spații culturale moderne și eficiente din punct de vedere ecologic.
Termen: Până la finalul anului 2028.

2. Evaluarea și adaptarea strategiei culturale pentru viitor**:
Acțiune: Revizuirea completă a strategiei culturale și elaborarea unui nou plan pe termen lung.
Rezultat: O strategie culturală adaptată la noile realități ale sectorului și pregătită pentru viitor.
Termen: Finalizare până la sfârșitul anului 2028.

7/ Concluzii

România e cunoscută pentru diversitatea ca parte definitorie a identității sale. Dacă ar fi să alegem o singură zonă care să concentreze tot ce are România de oferit în materie de diversitate, probabil că Sectorul 5 ar fi una din cele mai bune opțiuni.

În Sectorul 5 se află prima vatră o orașului București, locul din care s-a dezvoltat un oraș care adună astăzi mai bine de 3 milioane de oameni. Pornind de la zona delimitată de trei instituții cheie și clădiri reper: Catedrala Mântuirii Neamului, Palatul Parlamentului, Academia Română și extinzându-ne spre extremitatea sudică, Sectorul 5 este unul divers, eclectic și cu o identitate mai degrabă implicită, ce așteaptă să fie pusă în lumină.

Documentul de față a fost conceput ca un instrument perfectibil și în nevoie permanentă de validare și actualizare. Pornește de la realitatea că autoritățile locale consideră cultura ca fiind element cheie de dezvoltare durabilă Trecând peste problemele deja știute sau relevate de această strategie, Sectorul 5 are nu doar potențialul ci și mijloacele de creștere a calității vieții și dezvoltarea armonioasă. Strategia oferă un cadru de lucru prin care acest potențial poate fi atins.

Prin creșterea accesului la activități culturale, susținerea artiștilor, îmbunătățirea infrastructurii culturale, promovarea patrimoniului cultural și îmbunătățirea comunicării și colaborării culturale, sectorul 5 poate deveni un pol cultural important în București. Avem în vedere în special organizarea și/ sau sprijinirea festivalurilor de artă/ muzică/ film/ meșteșuguri, susținerea elevilor din sector pentru a participa la evenimente culturale, promovarea trupei de teatru în rândul elevilor sectorului, organizarea de sesiuni de finanțări nerambursabile prin legea 350.

Implementarea acestor obiective strategice va permite sectorului 5 să dezvolte o abordare coerentă și eficientă a culturii, care să sprijine producția culturală și să valorifice talentul artiștilor locali.

Acest lucru nu doar că va îmbogăți viața culturală a locuitorilor, dar va contribui și la dezvoltarea economică și socială a sectorului.

Anexa 1.1 - Spații culturale din Sectorul 5

Nume	Public/ Privat	Conținut	Adresa	Indoor/o utdoor	Website
Opera Națională București	Public	Arte performative (operă, balet, operetă, dans), evenimente	Bulevardul Mihail Kogălniceanu 70-72	Indoor	https://operanb.ro/
Teatrul Godot	Privat	Teatru	Calea Rahovei 147-153	Indoor	https://www.unteatru.ro/
Sala Liviu Ciulei a Teatrului Bulandra	Privat	Teatru	Bulevardul Schitu Măgureanu 1	Indoor	https://www.bulandra.ro/
Teatrul Elisabeta	Privat	Teatru	Bulevardul Regina Elisabeta 45	Indoor	https://teatrulelisabeta.ro/
Centrul Național de Artă - Tinerimea Română	Public	Arte performative (operă, balet, operetă, dans)	Strada Johann Gutenberg 19	Indoor	https://tinerimearomana.ro/
Centrul Cultural al M.A.I.	Nu știu	Expoziții	Strada Mihai Voda 17	Indoor	https://www.facebook.com/CentrulCulturalalMAI
Cinemateca Eforie	Privat	Proiecții de film	Strada Eforie 2	Indoor	https://www.facebook.com/cinematecaeforiebucuresti
Palatul Parlamentului	Public	Expoziții	Strada Izvor 2-4	Indoor/Outdoor	https://cic.cdep.ro/
Muzeul Național de Artă Contemporană	Public	Expoziții și instalații, arte vizuale	Calea 13 Septembrie 1-3	Indoor	https://mnac.ro/home
Piața Constituției	Public	Concerte, evenimente, competiții sportive		Outdoor	
Piața Eroilor (Academia Militară)	Public	Piața volantă		Outdoor	
Piața de Flori - Piața George Coșbuc	Public	Altele	Bd. G.Cosbuc Br.36-38	Outdoor	
Piața Ferentari	Public	Altele	Calea Ferentari 159	Outdoor	
Parcul Izvor	Public	Concerte, evenimente, competiții sportive		Outdoor	
Parcul Eroilor	Public	Altele		Outdoor	
Parcul Eroilor Sanitari	Public	Altele		Outdoor	
Parcul Romniceanu	Public	Altele		Outdoor	
Parcul "La Broscuțe" (cvartal Panduri)	Public	Altele	Șoseaua Panduri 60-68	Outdoor	
Parcul Davila	Public	Altele		Outdoor	
Parcul Sebastian	Public	Concerte, evenimente, competiții sportive	Strada Mihail Sebastian 40	Outdoor	
Parcul Ferentari	Public	Altele	Strada Bachus 25	Outdoor	
Grădina Uranus	Privat	Concerte, evenimente, proiecții de film	Strada Uranus 144	Outdoor	
Parcul Pecineaga	Public	Altele		Outdoor	
Parcul Humulești	Public	Altele		Outdoor	
Parcul Aleea Livezilor	Public	Altele	Aleea Livezilor	Outdoor	
Parcul Țânțarul	Public	Altele		Outdoor	
Parcul Racheta	Public	Altele	Calea Ferentari 10	Outdoor	

Casa memorială Ion Minulescu și Claudia Millian	Privat	Muzeu	Bulevardul Profesor Doctor Gheorghe Marinescu 19	Indoor	https://mnlr.ro/case-memoriale/casa-memoriala-ion-minulescu-claudia-millian/
Muzeul Național Cotroceni	Public	Muzeu	Bulevardul Geniului 1-3	Indoor/Outdoor	https://www.muzeulcotroceni.ro/
8PT Alternative Space	Privat	Expoziții	Strada Eforiei 8	Indoor	https://www.instagram.com/8pt_alternative
Galeria de Artă Soleil	Privat	Expoziții	Strada Doctor Ioan Nanu-Muscel 13	Indoor	https://www.facebook.com/p/Galeria-Soleil-100093094211267
Kultur 21	Privat	Expoziții	Strada Doctor Carol Davila 21	Indoor	https://kultur21.ro/
The Ark	Privat	Evenimente, concerte, ateliere educaționale	Str. Uranus 150	Indoor	https://theark.ro/
Palatul Bragadiru	Privat	Evenimente, concerte	Calea Rahovei 147-153	Indoor	https://www.palatulbragadiru.ro/
Artworlds	Privat	Expoziții	Strada Doctor Joseph Lister 55	Indoor	https://linktr.ee/artworlds
Galeria Academiei Române	Privat	Expoziții	Calea Rahovei 176	Indoor	https://acad.ro/academia_romana/
Jazzbook	Privat	Bar/ Concerte	Strada Dr. Carol Davila 1	Indoor	https://www.facebook.com/JazzBook
Terasa La Elvis	Privat	Bar/ Concerte, teatru	Prelungirea Ferentari 117	Indoor	https://www.facebook.com/elvisevf
Studiourile Ferentari	Privat	Teatru	Strada Lacul Bucura 2	Indoor	https://studiourileferentari.cedca.ro/
Jumbo Mall	Public	Film, evenimente, concerte	Strada Progresului 151-171	Indoor	
Râul Dâmbovița	Public	Altele		Outdoor	
Târgul Pucheni	Privat	Altele	Strada Pucheni 79	Outdoor	https://www.facebook.com/targpuchenirahova

Anexa 1.2 - Bune Practici de Strategii şi Management Culturale.

Bune practici de strategii şi management culturale: Berliin (Germania), Jyväskylä (Finlanda), Lazio (Italia)

Berlin

Context

Kulturprojekte Berlin GmbH a fost înființată în 2006 de către Departamentul Senatului pentru Cultură şi Europa ca o organizație non-profit de stat, având scopul de a promova şi sprijini diversitatea culturală şi istoria Berlinului. A rezultat din fuziunea Serviciului Pedagogic Muzeal pentru Berlin (MD Berlin) şi a Berlin Culture Events Ltd (BKV), care coordonau schimburile culturale între Berlin şi partenerii săi internaționali. Această entitate a fost creată pentru a descentraliza administrația culturală şi a aduce-o mai aproape de cetățenii şi antreprenorii culturali din Berlin. Entitatea intermediară permite flexibilitate şi abordări participative, asigurând că ofertele culturale răspund nevoilor şi intereselor părților interesate.

Obiective

Obiectivele principale ale Kulturprojekte Berlin GmbH includ accesibilizarea diversității culturale şi a istoriei oraşului pentru rezidenți şi vizitatori şi sprijinirea diferiților părți interesate în dezvoltarea şi implementarea proiectelor culturale. Organizația funcționează printr-o abordare bazată pe proiecte, implementând atât proiecte pe termen scurt, cât şi pe termen lung, acoperind un spectru cultural larg.

Instrumente şi Activități

Kulturprojekte Berlin GmbH operează cu un buget anual direct mediu de 3,2 milioane EUR, suplimentat de 7 milioane EUR din venituri proprii şi fonduri terțe, inclusiv fonduri UE. Organizația are 45 de angajați permanenți şi aproximativ 60 de angajați temporari, inclusiv ucenici, stagiari şi interni. De la înființarea sa, a implementat 43 de proiecte menite să îşi îndeplinească mandatul operațional. Unele proiecte notabile includ:

1. Fondul pentru Educație Culturală: Alocă anual 2 milioane EUR pentru a sprijini proiecte educaționale în şcoli şi proiecte meritorii ale artiştilor şi profesioniştilor din domeniul cultural. Acest program a sprijinit peste 2.000 de proiecte, ajungând la aproape 500.000 de copii şi tineri.
2. Diversitate Arte Cultură: Un proiect care îmbunătățeşte diversitatea în viața culturală a Berlinului prin sprijinirea instituțiilor culturale care promovează multiculturalismul. Această inițiativă include un eveniment de trei zile cu ateliere culturale, expoziții, activități în aer liber şi tururi ghidate, promovând un sentiment de comunitate şi apartenență.
3. Noaptea Lungă a Muzeelor: Un eveniment anual care deschide muzeele şi galeriile pentru public pentru expoziții speciale, spectacole şi tururi ghidate, promovând peisajul muzeal bogat al Berlinului.
4. Berlin Art Week: Un eveniment cultural semnificativ care reuneşte târguri de artă, expoziții şi evenimente în tot oraşul, evidențiind Berlinul ca un centru vibrant al artei.

Impact

Crearea Kulturprojekte Berlin GmbH a dus la descentralizarea administrației culturale în Berlin, aducând inițiative culturale mai aproape de public şi promovând un mediu cultural dinamic. Abordarea bazată pe proiecte a organizației a permis o flexibilitate semnificativă şi o reacție rapidă la nevoile sectorului cultural, făcând din aceasta un component vital al peisajului cultural al Berlinului.

Jyväskylä

Context

Jyväskylä, un oraș din Finlanda Centrală cu aproximativ 138.000 de locuitori, s-a poziționat ca 'Orașul Tehnologiei Umane,' promovând industrii precum prelucrarea lemnului, mașini și echipamente, automatizări, nanotehnologie și wellness. Orașul dispune de diverse facilități sportive și culturale și s-a concentrat pe legarea culturii cu sectoarele de asistență socială și sănătate încă de la începutul anilor 2010. Această inițiativă se aliniază cu tendința mai largă a Finlandei de a integra cultura în wellness, exemplificată de un sondaj național din 2014 care a evaluat noi modele de finanțare și operare.

Obiective

Strategia Jyväskylä urmărește să îmbunătățească accesibilitatea serviciilor culturale și să dezvolte metode care leagă cultura de wellness. Aceasta implică trecerea de la proiecte pilot la practici stabilite, sprijinirea artiștilor și antreprenorilor creativi și facilitarea rețelelor acestora cu autoritățile municipale și alte părți interesate.

Instrumente și Activități

Orașul pune accent pe 'instrumentul proiect' pentru a dezvolta un cadru strategic și a consolida practicile pentru legarea culturii de wellness. În 2009, Jyväskylä a participat la proiectul URBACT II 'Clustere Creative în Zone Urbane cu Densitate Mică,' cofinanțat de FEDR. Aceasta a dus la crearea Planului Local de Acțiune 'Împerecherea Culturii cu Wellness,' dezvoltat cu contribuția unui Grup de Sprijin Local compus din reprezentanți ai sectoarelor creative și educaționale și ai guvernului regional. Planul abordează trei obiective strategice:

1. Trecerea de la Proiecte Pilot la Practici Stabilite: Stabilirea unui număr mic de concepte de servicii care s-au dovedit a avea succes în proiectele pilot.
2. Sprijinirea Artiștilor și Antreprenorilor Creativi: Oferirea de oportunități și rețele pentru artiști pentru a colabora cu autoritățile municipale și alte părți interesate.
3. Dezvoltarea Capacităților: Îmbunătățirea capacităților părților interesate implicate în legarea culturii de wellness.

Proiecte Cheie

1. Arta ca Parte a Reabilitării: Integrarea activităților artistice în programele de reabilitare pentru pacienți, îmbunătățindu-le procesul de recuperare și bunăstarea generală.
2. Proiectul de Bunăstare Culturală: Se concentrează pe activitățile culturale și creative în setările de asistență socială și sănătate pentru a îmbunătăți calitatea vieții rezidenților.

Impact

Integrarea strategică a culturii în wellness în Jyväskylä a dus la practici inovatoare și a îmbunătățit calitatea serviciilor culturale. Prin promovarea colaborării între sectoarele culturale și de sănătate, orașul a îmbunătățit bunăstarea generală a rezidenților și a stabilit un model pentru alte regiuni de urmat.

Lazio

Context

Regiunea Lazio din Italia s-a concentrat strategic pe promovarea industriei cinematografice și audiovizuale ca o componentă cheie a dezvoltării sale culturale. Aceasta este susținută de Legea Regională nr. 2/2012, care descrie obiectivele regiunii pentru sprijinirea industriei și măsurile și instrumentele pentru atingerea acestor obiective. Strategia regiunii se aliniază cu Strategia de Specializare Inteligentă, subliniind 'Patrimoniul cultural și tehnologiile pentru cultură.'

Obiective

Obiectivele Lazio pentru industria cinematografică și audiovizuală includ:
1. Sprijinirea industriei pentru a răspunde cerințelor publice și de piață.
2. Creșterea ocupării tinerilor și promovarea creării de noi afaceri.
3. Îmbunătățirea calității produselor cinematografice și audiovizuale regionale.
4. Promovarea internaționalizării prin alianțe strategice pentru coproducții.
5. Atragerea companiilor naționale și internaționale de film în regiune.
6. Creșterea turismului cinematografic.
7. Sprijinirea proiectelor care explorează noi limbaje artistice sau de expresie socială.
8. Digitalizarea materialului cinematografic și audiovizual valoros.
9. Promovarea inovării în sector.
10. Educația publicului despre arte și cinematografie.
11. Monitorizarea dezvoltării și evoluției sectorului.

Instrumente și Activități

Regiunea utilizează planuri pe trei ani, programe operaționale anuale și instrumente de finanțare pentru a implementa strategia sa. Planul pentru 2015-2017 a inclus mai multe acțiuni

1. Granturi și Subvenții: Peste 1 milion EUR alocate pentru promovarea și difuzarea produselor cinematografice și audiovizuale, cu 15 milioane EUR pentru producția de lucrări cinematografice și programe.
2. Fond Revolving: Sprijin financiar pentru IMM-urile recent înființate care produc lucrări inovatoare legate de patrimoniul cultural al regiunii.
3. Evenimente Cinematografice și Televizuale: Sprijin pentru festivalurile regionale și asociațiile culturale. Evenimente notabile includ Festivalul de Film de la Roma, organizat de 'Fondazione Cinema per Roma' cu o contribuție de 1 milion EUR din partea regiunii.
4. Film Commission: 'Fondazione Film Commission di Roma e del Lazio' atrage companii naționale și internaționale de film, primind anual 300.000 EUR din partea regiunii.

Impact

Concentrarea strategică a Lazio pe industria cinematografică și audiovizuală a consolidat peisajul cultural și economic al regiunii. Prin sprijinirea proiectelor inovatoare și promovarea colaborărilor internaționale, regiunea și-a îmbunătățit ofertele culturale și s-a poziționat ca un lider în industrie. Integrarea sprijinului financiar și strategic a dus la creșterea calității producțiilor, ocupării tinerilor și recunoașterii internaționale.